DIREKT AKTION

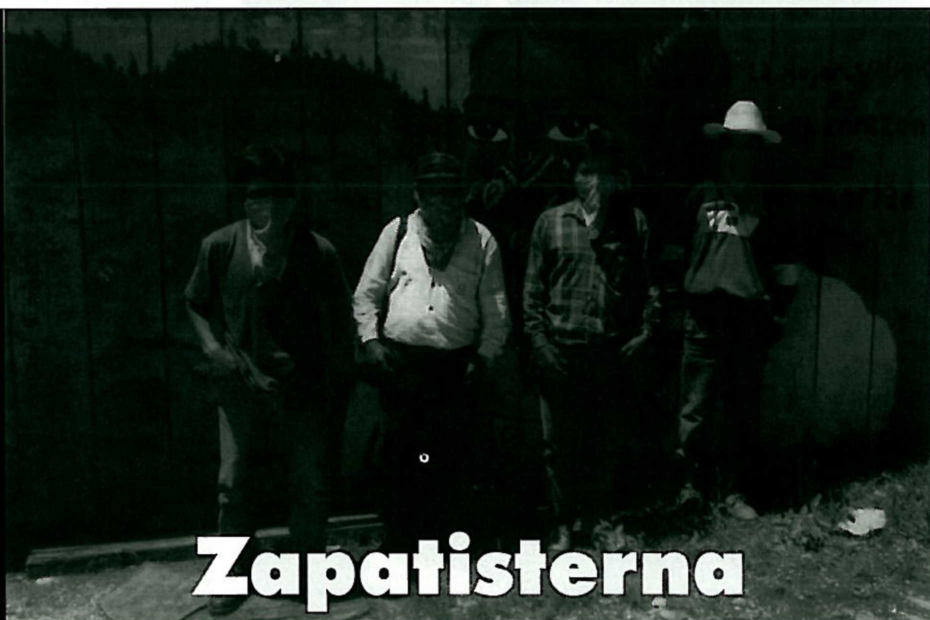
NR 6/99 (20) DEC. 99 - JAN. 2000 15 kr
SYNDIKALISTISKA UNGDOMSFÖRBUNDET

SKOLKA!

SKOLAN ÄR EN FÖRVARINGSANSTALT

Läs mer på sid 7-9

"Nu är det nog med 500 år av förtryck, Ya basta, vi tar hellre till vapen och dör i strid än att dö av fattigdomens och marginaliseringens konsekvenser"

Zapatisterna

Hiphop-terroristerna i intervju

Loop Troop

Läs mer på sid 10-11

Motstånd och å

Under tre sommarmånader träffade jag folket av majs, folket som rest sig och kämpat, då jag verkade som fredsobservatör i byar i Chiapas. Här följer en kort artikel om zapatistupproret och konflikten.

Nu är det nog med 500 år av förtryck, Ya basta, vi tar hellre till vapen och dör i strid än att dö av fattigdomens och marginaliseringens konsekvenser.

För snart sex år sedan startade zapatisterna sitt uppror i Chiapas och detta var budskapet i den första deklarationen från Lacandonadjungeln signerad av Subcommandante Marcos.

Marcos har blivit det främsta ansiktet utåt för de tiotusentals tzotzil, tzeltal, tojolabal, chol- indianer som organiserar sig inom olika delar av zapatiströrelsen.

Män, kvinnor och barn som saknat ett ansikte, som saknat en röst, de utan pengar och köpkraft som helt saknat existensberättigande i det nyliberala Mexico, fick nu ett ansikte genom sina skidmasker och snusnäsdukar. Plötsligt fick hela världen veta om deras existens.

Söker solidaritet

Zapatisterna vänder sig till oss och säger: bröder och systrar världen över, kamrater i Amerika, Europa, Afrika, Asien, Oceanien, våran kamp är en och samma, den mot ett allt hårdare kapital, kampen för rättvisa, demokrati och frihet, alla ni som kämpar i era länder, alla vi, alla är vi Marcos.

Foto: Tomas Grandell

Zapatistisk kaffeodling, Aguascalientes Morelia

Zapatisterna vänder sig mot en korrupt PRI-regering som genom valfusk, mutor med mera regerat i 70 år. De vill skapa en riktig demokrati av och för folket. Zapatisterna vill att ursprungsbefolkningens rätt till självbestämmande i sina egna områden, deras rätt att använda sig av sina egna direktdemokratiska styrelseformer, ska skrivas in i grundlagen genom det så kallade San Andres-avtalet, vilket regeringen undertecknat.

Zapatisterna vill ha jordreformer, deras krav är egentligen desamma som Emiliano Zapata och Fransisco Villa genomdrev under mexikanska revolutionen 1910-17. Jordreformerna nådde dock aldrig fullt till Chiapas där många majsbönder fortsatte arbeta som slavar åt storgodsägarna. 1992 upphävdes dessutom kollektivjordreformen.

Regeringen svarade med krig

Zapatisterna vill ha samma rättigheter som alla andra: jord, tak, bröd, utbildning, hälsa, kultur. Men för att lösa dessa konkreta krav krävs självbestämmande, demokrati, rättvisa och frihet i hela Mexiko och i hela världen.

Svaret från regeringen på zapatisternas uppror var från början ett fullskaligt krig och efter protester för man nu istället ett krig i skymundan, ett lågintensivt krig med splittring, hot, våld, tortyr, mord och våldtäkt. I Chiapas finns 60 procent av den mexikanska militären. Varje dag får vi nya rapporter via internet om hur militären försöker inta nya byar, bygga militärläger, hur människor flyr, hur regeringen begår nya övergrep. Det sista av zapatisternas krav som inte nämnts är fred, en rättvis fred. Tills dess gäller, hellre dö stående än att leva på knä.

Zapatiströrelsen består av armén, EZLN. Efter en folkomröstning 1995 har zapatisterna hängt vapnen över axeln och försöker istället verka som en politisk kraft. Man håller sig dock beredd att sätta kraft bakom orden och försvara upproret.

Byarna stödjer armén

Zapatistbyarna, stödbaserna, är basen och toppen inom EZLN. Det var utifrån dessa byar som rörelsen skapades och växte fram under 10 år i Chiapas sydöstra djungler. De 1111 byarna stödjer armén med mat och kläder, det är härifrån soldaterna kommer, och slutligen: det är stödbaserna som genom interna folkomröstningar bestämmer alla viktiga frågor.

CCRI-CG är zapatisternas ledning. CCRI är den hemliga kommittén av ursprungsbefolkningen, auktoriteter valda av byarna. CG är de högsta inom den militära ledningen, de arbetar med, men är underställda den hemliga revolutionära kommittén.

Organiserar folkomröstningar

Zapatisternas struktur är en struktur i motstånd och i återuppbyggnad. De autonoma kommunerna existerar parallellt med regeringens och utför i stort sett samma uppgifter, med skillnaden att de är valda av folket och därmed legitima.

Aguascalientes är ideologiska center, samlingspunkter för de autonoma kommunerna och tillhörande byar i en zon. Här håller man sina möten med det omgivande samhället, det nationella och internationella civila samhället. Utifrån de fem aguascalientes organiserades folkomröstningen (la consulta) i mars 1999, här träffar zapatisterna strejkande från UNAM-strejken, här hölls Det Första Interkontinentala Mötet för Mänskligheten mot Nyliberalismen i juli 1996. I Aguascalientes ordnar man sina egna sociala och kulturella tillställningar. Där genomför man projekt runt utbildning och utbildar sina egna zapatisiska lärare till byskolorna, projekt runt jordbruk där man producerar sitt eget kooperativa och ekologiska zapatistkaffe.

Linda Wagenius

För mer information, beställ häften om Chiapas och zapatisterna från chiapaskursen@hotmail.com. De kommer gärna och föreläser, berättar om hur du går till väga för att bli fredsobservatör eller engagera dig i Chiapassolidariteten här i Sverige.

Foto: Linda Wagenius

Välkommen till område i uppror EZLN

teruppbyggnad

FOTO: LINDA WAGENIUS

"Nu är det nog med 500 år av förtryck, Ya basta, vi tar hellre till vapen och dör i strid än att dö av fattigdomens och marginaliseringens konsekvenser"

Solidaritet med zapatisterna

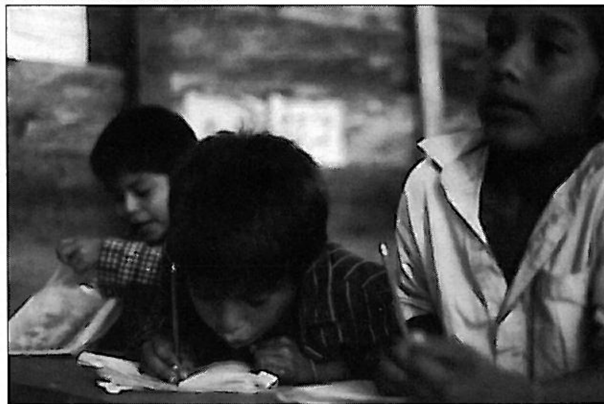
Projektet "Solidaritet med zapatisterna" jobbar med att sprida information om zapatisternas kamp. De vill gärna ha hjälp av folk som kan översätta texter till och från olika språk. Projektet kan kontaktas via zapatisterna@hotmail.com
En hel del information finns på deras hemsida: http://w1.155.telia.com/~u15503237/Zapatisterna/zapatisterna.htm

FOTO: TOMAS GRANDELL

Majsbönder, zapatistiska kaffeodlare i Morelia

FOTO: LINDA WAGENIUS

Zapatistisk skola i byn Dolores Hildago

red

Julens sanna budskap

Juletider sägs vara en tid då man firar Jesus kamp för de fattiga. Men julen är idag inte på något sätt jämlik.

Jultomten får själv välja vilka barn som är "snälla". Trots att det är tomtenissarna som slitit för att tillverka prylarna. Jultomten väljer att ge mest presenter till barn med rika föräldrar.

De senaste 9 åren har en gigantisk stöld skett i Sverige. Den har varit på runt 1000 miljarder. En bankrånare sätts i fängelse redan vid betydligt blygsammare summor. Men denna stöld har varit helt laglig.

Om man bara går till Statistiska CentralByrån (www.scb.se) finner man att hushållens finansiella förmögenhet växt från 300 miljarder 1990 till drygt 1300 miljarder 1998. Då verkar det som om alla, det vill säga hushållen, blivit rikare. Problemet är att de siffrorna inte visar VILKA hushåll som blivit rikare.

Anne-Marie Pålsson vid nationalekonomiska enheten i Lund har kollat upp de svenska hushållens sparande och förmögenhet under åren 1986-1996. Den statistiken visar att de 10 procent rikaste hushållen äger 80 procent av allemansfondernas värde, 97 procent av de börsnoterade aktierna och 100 procent av de onoterade.

Delvis har denna omfördelning till de rika varit möjlig tack vare skattelättnader. Men grundorsaken är att vinsterna ökat på lönernas bekostnad. Vilket gjort företagens ägare rika på de anställdas bekostnad.

Samtidigt har kvalitén på skolan och sjukvården skurits ner. En permanent hög arbetslöshet har blivit vardag (på 966 000 medborgare i mars 1999). A-kassan, studiebidragen och socialbidragen har sänkts och villkoren för bidrag hårdnat. De flesta människor har med andra ord fått en sänkt levnadsstandard. Vilket till exempel visar sig i form av mindre pengar till julklappar.

Julens sanna budskap i TV-soffan presenteras inte av Kalle Anka utan av Karl-Bertil Jonsson. Överklassonen vars far äger ett varuhus, som tar julklappar från folk med tillräckligt hög taxerad inkomst och istället delar ut dem i slumkvarteren. Men denna tidning finns inte till för att uppmana söner till varuhusägare att dela ut lite oönskade presenter till de fattiga för att stilla sitt samvete.

Direkt aktion är förutom denna tidning även ett sätt att förändra samhället – handling utan ombud. Vi finns till för att uppmana alla oss som inte äger något varuhus att tillsammans skapa ett jämlikt samhälle. Där julen ger massor av fina presenter till alla.

Direkt Aktion är Syndikalistiska Ungdomsförbundets tidning.
Den ges ut av Kulturföreningen Direkt Aktion. Ansvarig utgivare är Linda Wagenius.
I redaktionen: Mikael Boberg, Ola Brunnström, Ulf Johansson, Fredrik Josefsson, Thomas Karlberg, Matilda Köhlmark, Erik Mellsjö, Karin Nyman, Mattias Pettersson, Olle Svensson och Linda Wagenius.
Gästande redaktionsmedlemmar: Sabina Wiberg och Linda Östemar.
Direkt Aktion
Box 6507
113 83 Stockholm.
Telefon: 08-673 11 15.
www.motkraft.net/direktaktion
direkt.aktion@usa.net
Skicka gärna in artiklar, insändare, kritik eller beröm.
Att prenumerera kostar 80 kr för 6 nummer, stödprenumeration 150 kr.
Sätt in på Kulturföreningen Direkt Aktions Pg: 64 99 67-7.
ISSN 1403-381X Tryckt på Federativs Tryckeri.
Nästa deadline: 20 Jan.

Det här vill Syndikalistiska Ungdomsförbundet

(utdrag ur SUF:s principförklaring)

Syndikalistiska Ungdomsförbundet (SUF), är en anarkosyndikalistisk ungdomsrörelse vars mål är ett förverkligande av den frihetliga socialismen. Under denna övergår produktionsmedlen i allas ägo och förvaltas av de arbetande.

Alla människor är lika värda och därför har ingen människa rätt att bestämma över någon annan. Alla samhällssystem och ideologier som förutsätter att en grupp människor skall styra en annan leder därför till förtryck. SUF kämpar emot dessa och är för ett helt jämlikt samhälle.

Det borgerliga demokratibegreppet är begränsat till det politiska livet. Den centralisering som en stat innebär, har gjort att man inte heller där har uppnått någon acceptabel demokrati. SUF vill ersätta den partipolitiska parlamentarismen med en verklig federalistisk demokrati som också innefattar de ekonomiska, sociala och kulturella områdena. Trots att vi inte erkänner lagarnas auktoritet inser vi att de vunna demokratiska fri- och rättigheterna måste försvaras och utvecklas.

SUF ser den direkta aktionen som medlet för att förändra samhället och levnadsvillkoren. Endast därigenom kan det självansvar utvecklas som är socialismens förutsättning.

Liksom det frihetligt socialistiska samhälle som syndikalisterna vill skapa, är även SUF uppbyggt efter den federalistiska principen. Denna innebär att alla som berörs av ett beslut har rätt att delta i det. Ingen får dock, i organisationens namn, handla i strid med gemensamt fattade beslut.

VILL DU LÄSA HELA PRINCIPFÖRKLARINGEN? BESTÄLL FRÅN SUF:S SAMORDNINGSGRUPP, BOX 633, 801 27 GÄVLE

Legenden om röda ringen

På det nystartade SUF:s första landsmöte i Uppsala 1993 diskuterades frågan om en SUF-symbol. Man beslutade att återuppta den gamla röda ringen, som det "gamla" SUF använde sig av. Men var kommer den röda ringen ifrån?

SUF:s kongress 1933 utlyste en pristävlan om en symbol för SUF. SUF:s dåvarande Central-Kommitté fastnade för ett enkelt men vackert och effektfullt märke: en röd ring som symboliserade "den röda ungdomens hållfasta sammanslutning". Symbolen utfördes i emalj som rockmärken och slipsnålar och klubbarna började snart att använda den röda ringen även på sina affischer och flygblad. Fanor anskaffas med denna vackra agitatoriska symbol, som ett enda men desto mera verkningsfullt tecken på svart bakgrund. För att citera Nisse Lätt: "överallt lyste den röda ringen".

Det är väl inte för inte som internethandel-bolaget Boxman har lag till sig med densamma?

Reclaim the Ring!

Spotta på!

Nu är det fritt fram att spotta snuten i ansiktet! Högsta Domstolen har slagit fast att en polis som fick en loska i ansiktet inte har rätt till skadestånd för det. Poliser i tjänst måste, enligt HD, vara beredda på sådana missnöjesyttringar från allmänheten.

Dock har HD ännu inte prövat frågan om det är tillåtet att dränka en snut genom att följa uppmaningen i ett kärt gammalt slagord:

"Vi är många, de är få - om vi allihopa spottar på dom så drunknar dom!".

Stackars lilla Clinton, inget medhåll

Visst såg vi grekernas varma mottagning av Bill Clinton när han förärade Aten med sin allsmäktiga uppenbarelse.

Sen såg vi även hur den grekiska polisen gjorde allt för att inte någon skulle ha en chans att visa sin beundran för densamme Clinton.

Och ni som alltid sitter klistrade vid CNN har ochså hört Clintons finfina betyg på mottagningskommittén:

"Jag vet att Grekland har en lång och rik historia av kommunistiska, anarkistiska och annan vänster som demonstrerar och ingen håller med om mina beslut rörande Kosovo."

D.A svarar: Vi håller inte med om NÅGRA av dina beslut!

Bibel 2000

I förra DA berättade vi om hur historien skrivs om för att passa den borgerliga ideologin. Som hämnd sitter vi på redaktionen och julpysslar med att tolka om Bibeln så den passar vår anarkistiska ideologi. Vi tycker oss dock här ana att en böghatande konspiration varit framme och förvridit Guds sanna ord inför den nya Bibelöversättningen.

Om homosexualitet (gamla bibelöversättningen)

Gamla Testamentet, andra mosebok 4:4-6:

Men Herren sade till Moses: "Räck ut din hand och tag honom i stjärten." Då räckte han ut sin hand och grep honom; och han förvandlades åter till en stav i hans hand.

Och Herren sade: "Så skola de tro att HERREN, deras fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig."

Och HERREN sade ytterligare till honom: "Stick din hand i barmen" Och han stack sin hand i barmen. När han sedan drog ut den, se, då var handen vit såsom snö av spetälska.

Nya bibelöversättningen (Bibel 2000), samma stycke:

Men Herren sade: "Räck ut handen och grip den i stjärten." Och när Mose tog den förvandlades den åter till en stav i hans hand.

"Så skall de bli övertygade om att Herren, deras fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig."

Och Herren fortsatte: "Stick handen innanför manteln!" Mose stack in handen, och när han sedan drog ut den var handen vit som snö av spetälska.

Inte särskilt upphetsande...

Tur är väl att Gud både i gamla och nya bibelöversättningen har kvar sin gamla fina anarkistiska analys av staten och kapitalet.

Om statens roll för att upprätthålla klassamhället och behovet av enighet mot överklassen (gamla och nya bibelöversättningen).

Nya testamentet, Jakobs brev 2:5-7:

Hör på, mina kära bröder: har inte Gud utvalt dem som är fattiga i världens ögon och skänkt dem trons skatter och arvsrätt till det rike han har lovat dem som älskar honom?

Ändå visar ni förakt för den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er och släpar er till domstolarna?

Är det inte de som smädar det härliga namn som har uttalats över er?

Direkt Aktion T-shirts & toppar 60 kr

BESTÄLL SENASTE VINTERMODET DIREKT HEM I DIN BREVLÅDA

Toppar finns i L/XL i färgerna babyblå och ökenbeige

T-shirts finns i M/L i färgerna: beigevit, ljusgrön, ljusblå och mörkblå.

Alla storlekar är ganska små.

Beställ genom att sätta in pengarna på Pg: 64 99 67-7

Glöm inte att skriva adress, plagg, antal, färg och storlek.

Skriv även tel. nummer eller e-post om något skulle strula.

Så här snyggt är trycket!

DIREKT AKTION

Till kidsens försvar

Kočani Orkestar

Direkt från Makedonien

Från en alldeles vanlig, medelstor stad i Makedonien kommer en blåsorkester vars rytmer har förtrollat en hel värld. Staden heter Kocani och orkestern heter, helt logiskt, Kocani Orkestar.

Att ett tiotal män i femtioårsåldern utrustade med saxofon, trumpeter, tubor och trumma gör vad som absolut är bland världens svängigaste dansmusik kan låta konstigt, men det är faktiskt så. Min träningsverk i benen dagen efter en Kocani-konsert är minst lika intensiv som efter en kväll på en drum n' bass-klubb.

De hektiska rytmerna som pumpas ur de blänkande blåsinstrumenten ackompanjerar traditionella melodier från Balkan och Turkiet. En skiva, L'Orient est rouge, är döpt efter inledningsspåret, som är orkesterns egen version av en jugoslavisk schlager, som i sin tur från början är en kinesisk propagandalåt.

Kocani Orkestar är ett verkligt internationalistiskt band, liksom dess publik. Blandningen av traditionella ringdanser och improviserat stompande på dansgolvet är en fascinerande syn.

När Kocani Orkestar återvände till Sverige och jazzklubben Fasching i november, såg D.A. givetvis till att få en intervju, vilken intevisade sig vara helt lätt att genomföra. Ingen i bandet kan engelska, men i eftersnacket till spelningen kastar musikerna sig ledigt mellan romani, turkiska, serbokroatiska och makedonska. Till slut hittar vi några som kan agera tolkar. När bandledaren Ismail Saliev får höra att vi kommer från en syndikalistisk tidning, beklagar han genast mordet på Björn Söderberg, en händelse som tydligen hela världen känner till:

– Fruktansvärt. Vi hörde det på radion när vi var i Brasilien och spelade. Vi beklagar er sorg.

Kocani Orkestar är ganska trötta efter att den senaste tiden ha spelat inte bara i Brasilien, utan också i New York, Beirut och Frankrike.

– Människorna som kommer för att lyssna på oss är innerst inne likadana. När vi väl har fått upp dom på dansgolvet är det ingen skillnad mellan att spela i en by i Makedonien eller att spela i New York, berättar Ismail Saliev. Stämningen är densamma, och vi är alltid lika efterlängtade.

De senaste året har orkestern turnerat runt om i världen på heltid. Det stora genombrottet kom efter att de började samarbeta med regissören Emir Kusturica, och medverkade i filmer som Underground och Zigenarnas tid. I de filmerna har Kocani Orkestar en viktig roll, inte minst i alla galna fester som Kusturica är en mästare på att skildra. Jag, som aldrig varit på fest i Balkan, måste fråga om det verkligen finns fester som de i filmerna.

– Nja, Kusturicas filmer är ju överdrivna, men när det är bröllop kan det faktiskt gå till så.

En annan sak som skildras i filmerna är livet för romer (zigenare) på Balkan. Situationen för dem är på sina håll inte den bästa. I Kosovo, till exempel, har de trakasserats av både serber och albaner som båda anklagar dem för att ha samarbetat med motståndarsidan i konflikten. Men enligt Ismail Saliev finns inga sådana problem i Makedonien. Han säger att situationen där är "super", och att det beror på att en stor andel av befolkningen är romer.

Rytmerna från Kocani kommer nog inte att tystna i första taget. Hela orkestern kommer från musikersläkter med fäder, farfäder och farfarsfäder som spelat, och barnen till Kocani Orkestar har redan börjat föra släkttraditionen vidare.

TEXT: MIKAEL BOBERG
FOTO: FREDRIK JOSEFSSON

Välkommen till helvetet

Ibland verkar det som om skolan mer är en förvaringsplats för unga som man inte har resurser att ta hand om

DESSSA BILDER KOMMER FRÅN "FUCKING BJÖRKNÄS", EN UTSTÄLLNING PÅ BJÖRKNÄSSKOLAN

läs mer på nästa sida

Vem vill gå i skolan?

DIREKT AKTION BESÖKER HÖGSTADIET

En mulen oktoberdag släntrar jag in i den stora tegelbyggnad som utgör S:t Ilians högstadium i Enköping. Det är oroligt. Under dagen har det varit fyra översvämningar på toaletterna orsakade av att elever täppt igen tvätthoarna med pappershanddukar. Jag undrar varför? Så skulle ingen göra hemma och ingen på sin arbetsplats oavsett hur tråkigt jobb man har.

Ändå vet jag samtidigt varför. Det var bara fyra år sedan jag sprang runt i samma lokaler och betedde mig ungefär likadant. Jag ska träffa Dietrich Burmeister, en lärare med väldigt radikala åsikter om skolan.

– Skolans stora problem är att den mer finns till för att lösa sysselsättningsproblematiken än för att utbilda. De första skolorna i Sverige på 1600-talet bildades för att hålla arbetslösa värstingar borta från gatorna. Först på slutet av 1800-talet när behovet av barnarbete minskade infördes den allmänna grundskolan.

Skolan som förvaringsplats

Dietrich fortsätter med att påpeka att högstadiet infördes på 1960-talet när 12-13-åringar inte heller behövdes i produktionen. På 80-talet när 17-åringar inte behövdes i arbetslivet infördes gymnasium. Skolan har inte i första hand växt fram på grund av ett starkt behov av välutbildade medvetna medborgare utan helt enkelt för att hålla barn borta ifrån gatan. Och göra det möjligt för båda föräldrarna att jobba.

– Samtidigt ger skolan alla en rejäl chans till en bra utbildning. Men i och med att huvudsyftet är ett annat blir skolan inte så lärorik som den skulle kunna vara.

Dietrich har jobbat inom skolan i 27 år, både i Sverige och Tyskland, och fått mycket tid att tänka över den. Han vill bland annat inte ha betyg i grundskolan.

– De "duktiga" barnen kan väljas ut till de teoretiska ämnena på gymnasiet på klart bättre grunder än betyg. Det är ett rätt trubbigt redskap. Och man blir ju knappast en bättre frisör för att man har höga betyg i matte, engelska och svenska. Hur saker och ting funkar på gymnasiet vet jag inte men jag tror att betyg är rätt onödigt även där.

– På läkarlinjen på universitetet har man ju sett att de som kommit in via intervjuer har klarat utbildningen mycket bättre än de som kommit in genom bra betyg. Bra betyg är ingen garanti för att du blir en duktig läkare eller ingenjör.

Frivillig skola?

Flera gånger har Dietrich frågat sina elever följande tre frågor:

1. Vet ni varför ni är i skolan?
2. Om det beslutades idag att skolan var helt frivillig, skulle du då komma hit imorgon?

3. Skulle du komma hit om en vecka?

Alla har vetat varför de är i skolan. Över hälften skulle inte komma till skolan nästa dag. Men nästan alla skulle komma till skolan nästa vecka. Det är så Dietrich har kommit på sitt grundrecept för att förbättra skolan. Nämligen att skolan borde vara frivillig.

– Om vi inte hade haft skolplikt skulle eleverna haft en helt annan syn på skolan. Då hade de varit sig själva i skolan. För runt 80-90 procent av eleverna kan skolan se ut hur fan som helst och de kommer ändå att klara det. Skolan idag medför dock en utslagning av runt 10-20 procent av eleverna. För dem betyder skolan ett misslyckande.

– Jag vet inte exakt hur en frivillig skola skulle kunna se ut. Men gör man något frivilligt gör man det med en helt annan medvetenhet än om man gör det under tvång. Effektiviteten blir mycket större. Då skulle alla kunna klara skolan.

Ont om extraresurser

Dietrich tycker inte att de minskade resurser skolan fått de senaste åren drabbat de flesta elever nämnvärt. Det är i första hand elever med problem som drabbats. På S:t Ilian hade man tills för några år sedan 3-4 speciallärare. Idag har man två.

Den senaste läroplanen är skriven av den senaste borgerliga regeringen, och är den första läroplan som inte antagits via enighet i riksdagen. Teoretiska ämnen, pluggämnen, har fått fler timmar. Praktiska ämnen har fått färre. Tidigare kunde man välja ett extra främmande språk utöver engelskan som tillval. Numera måste alla ha ett främmande språk.

– Många ungdomar både med svensk och invandrarbakgrund har svårt bara med svenskan och engelskan. Hur ska de klara ett tredje språk? Får de några extra resurser?

Projektinriktad undervisning

Skola 2000 är en skolform där 50-60 ungdomar ska samlas med ett antal lärare. Klassisk ämnesindelning ska lämnas och istället ska man jobba problemorienterat i olika projekt. Tanken är att eleverna ska lära sig att själva hämta information. Läraren ska inte längre direkt lära ut. Hon ska handleda.

– Det kommer säkert att fungera jättebra för de flesta eleverna. Men återigen, hur klarar sig de svagaste? Det går inte att säga till ett så kallat ADHD-barn: "Ta reda på allt om blodomloppet". De behöver en mera fyrkantig utbildning. Finns det resurser till dem så kan visst Skola 2000 vara ett bra projekt. Annars kan vi bli inlåsta i ett dyrt pedagogiskt instrument.

– Skola 2000 är inte enda vägen. Det finns andra sätt att öka elevens inflytande. Genom till exempel ett kurssystem där vissa kurser är frivilliga.

Jag börjar fundera på om detta är början på framtidens samhälle? En liten jätterik elit, en stor grupp som sliter för att göra de rika rikare och 10-20% som är utslagna? Och om vi i såfall kan stoppa detta redan i skolan?

Möjligheter att påverka

Både lärare och elever har mycket fler möjligheter idag att förändra undervisningen än de tror, anser Dietrich. I sin egen pedagogik har han påverkats av svenska och australienska forskares idéer om metainlärning. Alltså att man måste lära eleven HUR hennes egen inlärningsförmåga fungerar innan hon kan lära sig.

– Mitt råd till elever är att aldrig ge upp. Förstår du inte så fråga läraren. Eleverna tror att de måste låtsas att de förstår för att få bättre betyg. Men i själva verket är det tvärtom. De elever som talar om när de inte förstår klarar sig bäst. Tro inte att vi kräver allt av alla. Godkänt kan vara jättebra av vissa elever och dåligt av andra.

– Mitt råd till lärare är att vi borde vara rimliga i våra krav på eleverna. Och ha distans till vårt jobb. När man jobbar med ungdomar på högstadiet jobbar man med ungdomar i puberteten. Så när man har en konflikt med en elev är det ingen personlig konflikt. Även om det låter cyniskt så kan man vara engagerad utan att det blir alldeles för personligt. Blir det för personligt klarar man inte jobbet en längre tid.

Rätt riktning

Dietrich avslutar med att återigen påpeka att undervisningens syfte måste vara förståeligt för alla elever. Det är därför man på S:t Ilian börjat lägga ut prov och kurser på Internet. Som ett litet steg i rätt riktning. Inspirationen fick han från när han var i Kerala i Indien (se DA nr 3-97) och besökte en skola för utvecklingsstörda där eleverna målat läroplanen på väggen.

Det är också därför Dietrich låtit sina elever tillverka skyltar till S:t Ilian. Det ska inte vara någon hemlighet vad som pågår därinne.

– Tidigare när elever i början av en lektion frågat "Vad ska vi göra idag?" har jag svarat att det ska de få se. Numera berättar jag alltid direkt vad vi ska göra.

Jag lämnar S:t Ilian. Jag lämnar skrik, översvämningar, pubertet, skoltrötthet och kunskapstörst bakom mig. Plötsligt förstår jag precis varför tvätthoarna täpps igen.

TEXT & FOTO:
MATTIAS PETTERSSON

– Det kommer säkert att fungera jättebra för de flesta eleverna. Men återigen hur klarar sig de svagaste? säger Dietrich Burmeister, lärare på S:t Ilian

-Jag vet inte exakt hur en frivillig skola skulle kunna se ut. Men gör man något frivilligt gör man det med en helt annan medvetenhet än om man gör det under tvång.

LOOP TROOP

HIPHOP-TERRORISTERNA SOM VÄGRADES KÖPA FOLKÖL

"Give us one day and we give you one tape", inleder Loop Troop sin snart två år gamla låt Fire. En sann Do it yourself-rad skriven av ett hiphopband. Det var också vid den tiden som det började rulla på för Loop Troop. Sedan dess har de hunnit med att spela i så gott som varje svensk småstad, storstad också för den delen. Men det är i småstäderna som Loop Troop har sin mest hängivna publik. Kanske för att de själva kommer från en småstad, Västerås. D.A. har träffat Mattias, Tommy och Mårten, Loop Troop's tre MC:s, numera inflyttade i Stockholm. Deras DJ, Magnus, bor i Göteborg.

Loop Troop är välkända för många trots att de inte släppt skivor i större kvantiteter. Tre tapes och fem tolvor har det hunnit bli sedan starten -93, alla släppta under den egna etiketten David v/s Goliat, självfinansierat. Distributionen har de själva fått stå för. Nu ser det i alla fall ut som om det skulle kunna bli lite mer storskaligt. Material finns inspelat till något som är tänkt att bli en LP. Det enda som saknas är en kanal. Ett skivbolag som killarna kan lita på.

– Vi har fått erbjudanden från skivbolag, men det vi hittills har tackat nej till är för långa optioner, säger Mårten som svar på frågan om det är så att de helt enkelt vägrar skriva på ett skivkontrakt.

– Det fungerar så att dom betalar oss kanske 15 000 för en platta och så är vi tvungna att stanna kvar hos dem så länge de betalar. Det är upp till dem om de vill bryta kontraktet. De säger i och för sig att om vi inte tycker samarbetet fungerar så har de inget intresse av att fortsätta. Men det handlar nog snarare om pengar, så länge vi drar in stålar så har de inget intresse av att låta oss bryta, fortsätter Mårten.

Har det varit viktigt för er att vara independent?

– I betydelsen oberoende är det självklart, jag skulle aldrig kunna tänka mig vara beroende av ett skivbolag, säger Mårten och fortsätter: själva grejen med att de inte kan lita på en gör ju bara att vi känner att vi inte kan lita på dem heller. Skivkontrakt är alltid till för att skivbolagen ska tjäna på det!

Skivan beräknas vara färdigmixad runt årsskiftet. Modern day city symphony ska den heta, och det är DJ:n Magnus som kommer att producera.

– Det är en blandning av låtar vi har gjort under en ganska lång tidsperiod som inte till en början varit tänkta att släppas på en fullängdare. Först trodde vi att hela plattan skulle bli deppig och negativ men

det har blivit en hel del partylåtar också, säger Mattias.

Jag får ett smakprov i form av titelspåret som just heter Modern day city symphony, en ödesmättad kreation. Tunga stadsljud breder ut sig över ett slött beat och jag kan uskilja fraser som: "fistfuck the system hard", "what you get for keepin the people hungry" och "a hungry mob is an angry mob".

– Klassisk harmageddonlåt liksom. Det här kommer gå under, sen kommer det nåt bättre, menar Mårten.

För att vara ett hiphopband så har Loop Troop en klart punkig attityd.

– Vi kunde ju lika gärna varit punkare säger Mattias, vi kommer ju från samma stad som till exempel Bombshell Rocks. Det är ju samma människor, det är bara det att vi lyssnar på hiphop och de på punk, jag har lyssnat mycket på punk och Tommy lyssnar fortfarande mycket på punk. Om punk är en attityd så kan man säga att vi är det. Det här med att ställa upp gratis, och så vidare. Vi var ju nästan först i Sverige med att släppa egen vinyl med egen etikett, men hiphopscenen är inte som punkscenen där folk har sina egna fanzines och egna små postorderföretag, de är så mycket mer engagerade med de grejerna, hiphopare är kanske ute och målar i stället.

Vad innehåller låtarna?

Samtalet kring punk leder oss osökt in på samhällskritik. Och hur viktigt det är för Loop Troop som till stor del lever på sina texter och rimfärdigheter.

– Om vi tar en battle-låt med en massa skrytrim så är det inte så viktigt. Men om det är en låt som behandlar ett speciellt ämne då är det jävligt viktigt, säger Mattias.

– Förut tyckte jag att budskapet var viktigast, även om det inte var samhällskritik, och jag kanske körde battle rim, men nu har jag börjat tycka det är skönt att rimma utan egentligen behöva säga någonting, tillägger Mårten. Vi gör ju inte musiken, så för mig är texterna 100 procent, sen om jag ibland bara snackar är det bara roligt.

Vi lever inte i en demokrati

Jag låter killarna höra ett av sina egna gamla citat från låten Jag sköt Palme:

"Den enda sanna demokraten är en anarkist", är det så?

– Visst är det så, svarar Mårten och fortsätter: jag ville dissa det här med att folk hela tiden håller på att säga att vi lever i en demokrati. Det är många som påstår det och det kan jag inte skriva under på! OK, demokrati har fått en annan betydelse i folkmun, men om man kollar på ursprungsbetydelsen så är det ju inte så. Om vi hade demokrati skulle alla ha lika mycket att säga till om! Folk har fått för sig att demokrati betyder parlamentarism, och när folk får för sig en sak då är det så också.

Skit i reglerna

Mårten menar att man får se till att ta sig rätt, även om man inte äger den:

– Man får skita i reglerna som ändå bara gynnar de rika.

Han var en av dem som var med och drog igång SUF-Västerås, mest för att han gillade att vara ute och göra politisk graffiti.

– Jag tänker ganska kortsiktigt för jag tror inte det kommer bli någon revolution, och då tänker jag att det bara är att köra på, för det är schysst för mig. Men det är klart, om det skulle bli en revolution och vi skulle få ett bra samhälle så är det klart man skulle hålla sig till självklara regler.

Sexism och hiphop

En vanlig kritik mot hiphop-scenen i stort brukar vara att kvinnoförakt och sexism är väldigt utbrett. Och det är bara att hålla med. Hur ofta hör man talas om tjejer, brudar (bitches i amerikanska) som begrepp i en text om det inte i samma mening dyker upp ord som knulla, suga, bröst, häck eller diska? Knappast aldrig. Jag frågade Loop Troop hur de ser på saken.

– Det är wack som fan, men jag tänker inte stänga av för det, men man kan inte heller ta allt för seriöst. Om man skulle tolka oss ordagrant så skulle vi säkert framstå som kvinnoförnedrande ibland också, säger Mattias.

– Men jag tror inte att rappare i allmänhet skämtar om det. Det är en sån kultur och det är fucked up! Som Big L till exempel. Jag tror inte han skämtar, han ser bara att kvinnor är bra på en sak. Sedan att han inte går runt och dödar dem som han skriver i sina texter är ju en annan sak. Han har ju också en morsa men hon är antagligen den enda kvinna han respekterar, säger Mårten.

– Det är samma sak med reggae. Man gillar fortfarande musiken. Men ibland är saker faktiskt på skämt, när vi säger att vi dödar MC:s så menar vi ju inte allvar, fortsätter Mattias.

– Något jag kan reta mig på hos mina politiskt korrekta polare är att de dissar hiphop samtidigt som de själva kan lyssna på reggae som fullkomligt sprutar ur sig homofobi och kvinnoförakt.

Västerås är hemma

Det var ett par år sedan Looptroop lämnade Västerås för huvudstaden, men kärleken eller snarare hatkärleken till hemstaden finns kvar. På sommaren är det fint. Man kan cykla överallt, man dricker folköl och spelar basket och på vintrarna dricker man starköl.

– Jag tror att våra småstadsrötter är viktiga, för det är många från småstäder som gillar oss. Det kan vara så att de har svårare att identifiera sig med stockholms-rap. Som Ludvika, där ska vi spela i morgon. Vi har skitmycket fans där säger Mattias och fortsätter med en anekdot:

– Sist vi var där ville vi ha lite bärs efter spelningen och drog därför till deras enda nattöppna mack. Då hade de lagt ett skynke över follen och en skylt berättade för oss att de inte sålde öl efter 8 på lördagar på grund av ungdomsfylleri. De vägrade oss att handla!

– Vi spelar så pass mycket ute att vi nästan går runt på musiken, ibland går det, ibland inte. Men ingen av oss jobbar så ibland får man göra lite andra grejer. Men det är inte bara musiken, säger Mårten.

-Nej, du snor ju mat åt oss, utbrister Tommy.

Text och Foto:
Fredrik Josefsson

looptroop@hotmail.com
skivor och tapes finns att beställa

Revolution på 40-talet?

Idealismen vinner ideologisk strid

1925 såg en syndikalistisk demonstration ut så här. Hur såg det ut 20 år senare?

Den ytterst livliga ideologiska debatten inom den svenska syndikalismen och SAC under 1940-talet kretsade främst kring sex ämnesområden: den utvidgade verksamheten/antiparlamentarismen, klasskampen/revolutionen, antimilitarismen, produktionsformerna, förhållandet till LO, samt inställningen till kommunismen.

Idéhistorikern Inga Sanner skriver om debatten: "I den mångfald av frågor som diskuterades är det svårt att alltid urskilja klara linjer och enhetliga grupper eller 'åsiktsläger' inom SAC. Dock går det att hitta två extrema motpoler i denna debatt, två personer inom samma organisation som knappt hade en enda åsikt gemensam. Dessa två är Helmut Rüdiger och Rudolf Holmö."

Rüdiger kom till Sverige 1939, men gick först under namnet H Rodriguez och Ivar Bergegren enligt Rudolf Holmö. Pseudonymerna var enligt honom till för att inte avslöja Rüdigers identitet "ifall han skulle misslyckas att nyorientera rörelsen i enlighet med de idéer som Landauer formulerat'".

För en frihetlig socialism

1939 införde Rüdiger en artikelserie i Syndikalismen med namnet "För en frihetlig socialism" där han propagerade för det nya budskapet. Rüdiger erkände senare enligt Holmö att han varit ålagd denna politiska uppgift av andra, oklart vilka. Hur som helst tog ungdomsförbundet snabbt till sig de nya idéerna och i artikeln"Revisionism i Syndikalismen", 1939, skrev ungklubbisten Bengt Hedin:

"Med anmärkningsvärd villighet erkänna i dag många syndikalister(!) att de gamla formuleringarna och metoderna äro otillräckliga, föråldrade, ja, många gånger direkt felaktiga. Denna vilja till självkritik kompletteras av en ovanlig benägenhet att avlyssna och godtaga allt, som verkar nytt och djärvt'."

SAC var inne i en brytningstid - med villrådighet, medlemsminskning och förlorade visioner i Spanien i bagaget, och andra världskriget, folkhemmet och kalla kriget framför sig. Holmö drog 1963 slutsatsen: "Det var för dem inte längre frågan om syndikalismen, utan om att finna något annat genom vilket man kunde rädda rörelsen."

Förlorad fackkamp

Vad var det som hände och varför var det inte syndikalism längre? Den klassiska syndikalismen hade haft en dubbel funktion - kampen för fackliga dagsfrågor och revolutionen. Men i nyordnarnas variant förlorade fackföreningen, enligt Inga Sanner, mycket av sin centrala roll, då

"tyngdpunkten försköts från arbetsplatserna till andra sektorer av samhället."

Kommunalpartier kom med tiden att ses som en väg till en samhällelig förändring genom gradvisa reformer. Jensen hävdade till exempel vid 1946 års kongress att staten hade ändrat karaktär och blivit mer socialvårdande och därmed mer socialpacifistiskt lugnande gentemot medborgarnas missnöje. Statens nya karaktär hade både goda och negativa sidor. Men det var inte bara statens karaktär som hade ändrats, statens makt hade också vuxit enormt. Statstotalismen var ett hot mot folks kritiska tänkande, friheten att bestämma över sina egna liv och folks vilja att protestera.

Skadlig revolution

Av båda dessa anledningar var Jensen för ett kommunalpolitiskt deltagande från syndikalisternas sida - om än inte från SAC som organisation. Dels för att partipolitiken hade politisk makt som kunde användas mer eller mindre bra, och dels för att åtminstone försöka stävja statens allt ökande makt. Det var mer och mer partipolitiska reformer det handlade om. Enligt Rüdiger skulle revolutionen till och med vara direkt skadlig under denna period.

Rüdiger och andra talade under 1940-talet om att utvidga SAC:s verksamhet, eftersom klasskampen hade minskat i betydelse enligt nyordnarna. Klasskampen var enligt Rüdiger föråldrad eftersom det visat sig omöjligt att ena proletariatet. De klassmässiga motsättningarna hade fått konkurrens av andra motsättningar i samhället. Klasskampen skulle därför delvis ersättas av kulturell, social och kommunalpolitisk verksamhet.

Inga Sanner konstaterar att man på grund av det vikande medlemsantalet gärna ville fånga in nya grupper till SAC. 1950 bildades också det frihetliga kommunalfolket som bestod av syndikalister men formellt var fristående från SAC.

Men låt oss granska utvecklingen mer i detalj. Första gången den utvidgade verksamheten nämndes var på 1942 års kongress. Stockholms och Kiruna LS betonade i varsin motion faran med en ensidigt facklig inriktning - ofta citerandes Rudolf Rocker. Eftersom syndikalismen en gång skulle överta alla samhällsfunktioner måste den också sysselsätta sig med alla samhällsfrågor.

Facklig kamp i skymundan

Betoningen på syndikalismens dubbla funktion fick här en ny vinkling. Motionärerna från Stockholm skrev: "Enligt den syndikalistiska samhällsidén skola arbetarna genom sina organisationer handha icke endast produktionen och distributionen utan även förvaltningen (=skötseln) av samhällets frågor i övrigt."

Dessa nya frågor var inte lika hårt knutna till ekonomin som förut enligt motionärerna, de var mer allmänpolitiska till sin karaktär. LS, som förut hade som efterrevolutionär uppgift att sköta distributionen och den lokala samordningen mellan olika industribranscher, började ses mer som en alternativ kommunförvaltning med alla politiska frågor på sitt bord.

Motionärerna ville få till stånd en praktisk och teoretisk förändring av LS funktion åt ett mer samhällspolitiskt håll som bättre motsvarade tidens krav. Som jag ser det så uppvärderade motionärerna kraftigt frågor som var idealistiska eller idémässiga till sin karaktär.

Syndikalismen har en dubbel funktion - kampen för fackliga dagsfrågor och revolutionen

Man började mer och mer inrikta sig på klassisk politik och övergav sakta idén om att de ekonomiska kampformerna var väsensskilt mer effektiva än de politiska idéerna och den allmänpolitiska kampen.

Detta oroade en del gamla ungsocialister som John Andersson, organisationens sekreterare ända in på 1950-talet, men även vanligt LS-folk. Göteborgs LS betonade i en motion att det snarare handlade om att satsa allt på agitationen genom att anställa tio nya agitatorer. Något som John Andersson instämde i, även om han menade att det vore bättre att ge mer resurser till organisationens distrikt som hade hand om propagandan. De två medlemmarna Helge Spiik, som representerade en mängd LS runt Bengtsfors, och Carl H Sjöö, som representerade en mängd LS på västkusten, skyllde medlemsnedgången på att de reformistiska organisationerna var bättre organiserade än förr, deras samarbete med kapitalet gentemot till exempel syndikalisterna var starkare, och att det fanns en ny hindrande arbetslagstiftning.

Intensivare kamp

Det var inte de syndikalistiska idéerna det var fel på enligt dem, det behövdes bara en intensifierad kamp mot alla som lade hinder i vägen för dem. De yrkade avslag på motionerna från Stockholm och Kiruna: "denna kamp kan icke föras på annat sätt än utanför det kapitalistiska samhällets institutioner. En förändring i organisationens verksamhet, som på ett eller annat sätt skulle tolkas och uppfattas som ett avsteg från den syndikalistiska principförklaringen, skulle med säkerhet medföra vår organisations fullständiga självförintelse och död."

Nu menade kanske inte förespråkarna för den utvidgade verksamheten vid denna tid att den allmänpolitiska kampen skulle föras i kommunfullmäktige. Det började man inte med förrän några år senare, men avslutningen är desto mer profetisk och förebådar den svenska syndikalismens harakiri på 1950-talet. Förespråkarna för den utvidgade verksamheten beskrev de LS som ägnade sig åt en bred verksamhet som ytterst livaktiga. Man ville därför ha ett uttalande som fastslog SAC:s nya tvåfaldiga uppgift: "verksamhet på såväl det fackliga som de sociala, samhällspolitiska och kulturella områdena."

Curt O Larsson, statsvetare, sammanfattade 1957: "Denna linje med ett undanskjutande av ett på grund av kollektivavtal och statlig arbetslagsstiftning alltmer minskande fackligt inflytande till förmån för en allmän idé- och opinionsskapande inriktning har blivit representativ för 40- och 50-talens svenska syndikalism."

Politik eller klasskamp

Denna uppvärdering av det "politiska" perspektivet, som den vidgade verksamheten var ett uttryck för, är enligt mig intressant ur ett historiskt perspektiv. Det började för SAC i sin helhet 1922 med den då nya, mer detaljerade skissen över det syndikalistiska samhället, och fortsatte i kölvattnet efter debatten om sammanslagning med LO då den politiska visionen och viljan betonades, för att via producentkooperativen som små socialistiska öar leda fram till att SAC på 1940-talet skulle saluföra sina samhällspolitiska åsikter i alla möjliga frågor.

Det var som jag ser det frågan om en utveckling som såg det "politiskas" karaktär förändras. Först, innan den ryska revolutionen, existerade det knappast självständigt utan var bara en del i det gemensamma och objektiva/naturliga klassintresset. Men sedan vecklade det "politiska" sakta men säkert ut sig på ett mer och mer konkret sätt. Samtidigt som ideologins och tänkandets roll uppvärderades: idealismen betonades och materialismen tonades ned. 1950 accepterade de flesta medlemmar att SAC höll på med politisk verksamhet som inte hade speciellt mycket med det gemensamma klassintresset och ekonomin att göra.

Direkt fortsättning följer i nästa nummer...

Arwid Lund

Frihetliga Kommunalfolket startades av en grupp syndikalister för att få kontakt med nya grupper

Bli inte lurad i IT-branchen

Antalet jobb inom IT-branschen ökar fortfarande och det är mest ungdomar som anställs. Det finns både stora möjligheter och stora faror för dig som vill jobba med IT. Direkt Aktion lät Linus Walleij, anställd på Ericsson i Norrköping och medlem i SAC-Syndikalisterna, skriva en introduktion till branschen.

Sveriges mest hypade arbetsmarknad. Tillväxtens motor. Den så kallade "nya" arbetsmarknaden har många kära namn. Vilka jobb avses med "IT-jobben"? Ja, det är inte alla yrken där man använder datorn som ett verktyg. Alla som använder en ordbehandlare eller en databas blir inte automatiskt IT-arbetare.

Man avser de yrkeskategorier som har insikt i tekniken som sådan, och har förmågan att skräddarsy den för att lösa en specifik uppgift. Förmågan att anpassa tekniken är grunden för arbetets värde på arbetsmarknaden.

En blandad branch

Vilka typer av arbeten ingår då i IT-jobben? Man kan här urskilja ett antal huvudgrupper; den bredaste gruppen kallas i branchens egna termer för "helpdesk" eller "support". Dessa jobb går ut på att kunna ett visst system (exempelvis Windows och dess komponenter, eller UNIX-operativsystemet Solaris)så pass bra att man kan lösa de praktiska problem som uppstår bland vanliga användare.

Kompetenskraven inom detta yrke kan variera från allmänna basala datakunskaper som vilken gymnasieelev som helst besitter, till extrema specialkunskaper beträffande en viss programvara. Det är fråga om att kunna använda program, och att ha en fallenhet för detta, så att man kan lösa även extraordinära problem som uppstår.

På ett stort företag finns ofta flera kategorier av "supporttekniker" som har olika djup kunskap på olika områden. På det viset kompletterar man varandra.

Det andra stora verksamhetsområdet rör nyutveckling av system. Det är här vi hittar sådana börskometer som Spray, Framtidsfabriken, Icon Medialab och något tusental andra företag som vill pröva lyckan och tälja guld med pennkniv, i denna förvirrade men lukrativa branch.

Många är av någon anledning före detta reklambyråer. Dessa företag inför nya automatiserade system. Även om det ibland kan röra sig om ren fantasifull design och formgivning så är den stora majoriteten av de uppdrag som landar på dessa företag av karaktären: "förenkla vår snåriga byråkratiska process", eller "gör om vår enorma papperstrycktajätteträkiga varukatalog till en lika tråkig elektronisk katalog".

Detta beror på att majoriteten av dessa uppdrag i praktiken handlar om att införa det såkallade "papperslösa kontoret". Vilket kommer att vara en realitet inom 20 år men som i dagsläget mest tenderar att generera ännu mer papper.

Arbetsuppgifterna på ett sådant företag består av projektering och projektledning (eller som det också heter: systemering) och programmering eller "kodning". När man börjar jobba på ett sådant företag arbetar man normalt som allt-i-allo-programmerare. Sedan kan man gå en av två karriärvägar: antingen blir man mer och mer chef (projektledare, avdelningschef osv) eller så blir man mer och mer expert inom ett visst teknikområde. Det är bara de två förmågorna "ledarskap" eller "specialistkompetens" som föranleder lönelyft i denna bransch.

Hyfsad lönebildning

Det finns också en kategori yrken där man sysslar med maskinnära programmering i kombination med elektronik. Dessa yrken benämns "systemprogrammerare", "dataingenjör" och så vidare, och här krävs ofta att man utexaminerats från datorteknisk universitetsutbildning eller kan bevisa sin erfarenhet.

För tillfället råder en hyfsad lönebildning inom alla dessa yrken. Det finns en brist på kunniga programmerare och projektledare. Något som delvis orsakats av år 2000-problematiken som engagerat tusentals programmerare i servicefunktioner för antika datorsystem. Som ett resultat av denna kompetensbrist förekommer usla projektledare som inte själva har någon kunskap om teknik.

En normal IT-projektledare skall vara en mycket erfaren programmerare med god kunskap om hur man kommunicerar med människor som inte själva är tekniker. Att bara äga kommunikativ förmåga är fullständigt värdelöst. Detta är bara användbart i rena chefsyrken.

Val av arbetplats

De arbetsköpare som förekommer är regional förvaltning och statliga verk, små, medelstora och stora företag. Offentliga arbetsköpare är ett sorgligt kapitel. Lönenivån hos dessa har gjort att kvalificerad arbetskraft sökt sig annorstädes. De enda kvalificerade "IT-arbetare" man hittar i offentlig förvaltning är forskare, specialister (exempelvis på sjukhus) och en och annan person som inte insett sitt marknadsvärde. Offentliga verk, i synnerhet kommuner och landsting, brukar upphandla allt från support till systemkonstruktion från konsultföretag.

Små och medelstora företag (som inte själva är i databranschen) anställer ofta en eller flera "dataexperter" som förväntas fixa allt från att byta säkring i monitorer till att installera en webserver. Här föreligger ofta en dålig verklighetskontakt och man tror att "datapersonen" är en schweizisk armékniv som kan lösa vad som helst eftersom "hon kan det där med datorer". Här, såväl som på stora företag, krävs att "experten" får en ordentlig arbetsbeskrivning innan hon tar ett jobb, så att det sedan går att hävda att "det där är faktiskt inte mitt problem".

Belysande kan följande exempel vara:

Chef i telefon: "Hallå, jag kan inte skriva ut."

Supporttekniker: "Nej, vi håller på att byta skrivarserver, det kommer att ta ett tag. Har du inte läst mailet där vi förvarnat om detta?"

"Vaddå skrivarserver? Jag såg brevet men kastade det, jag är ingen datorperson, jag förstår inte sånt där. Jag behöver skriva ut mina rapporter..."

"Vi håller på att byta skrivarserver så det går inte."

Återigen "vaddå skrivarserver? Jag är ingen..." osv osv osv.

På storföretag råder stor frihet, dock till priset av stor byråkrati. Du får tid att avskärma dig och göra det du ska. Men du får också tillbringa tusentals timmar i möten och koordineringsarbete, och ska du köpa bullar till kaffet får du räkna med att fylla i en eller två blanketter först. Du kan dock få gott om arbetsförmåner, som egen laptop, ISDN-abonnemang hem och så vidare, vilket mindre företag inte alltid har råd med.

Stressad miljö

Arbetet på ett IT-företag är inte ointressant, snarare tvärtom. Det är det som är problemet. Som datortekniker upptäcker man på alla plan hur mycket nytta man kan göra eftersom många av ens medarbetare inte alls förstår sig på datorer. Problemet är här den otroliga stress man själv utsätter sig för genom att acceptera alldeles för många parallella arbeten. Denna situation uppstår då man vill kunna arbeta vidare på en annan arbetsuppgift medan den första uppgiften av en eller annan anledning inte går att slutföra.

Ofta inträffar också omedvetet något som feminister känt till i årtionden, nämligen så kallad "överförande av skuld", vilket bäst beskrivs av följande lilla vandringshistoria:

En man som färdas i en luftballong är på väg till ett möte och upptäcker att han är vilse. Han sänker ballongen till jordytan och ser en människa, som han ropar på för att få hjälp.

"Hallå, kan ni upplysa mig om var jag är? Jag är på väg till ett möte och har flugit vilse."

Chef i telefon: "Hallå, jag kan inte skriva ut." Supporttekniker: "Nej, vi håller på att byta skrivarserver, det kommer att ta ett tag. Har du inte läst mailet där vi förvarnat om detta?" "Vaddå skrivarserver? Jag såg brevet men kastade det, jag är ingen datorperson, jag förstår inte sånt där. Jag behöver skriva ut mina rapporter..." "Vi håller på att byta skrivarserver så det går inte." Återigen: "vaddå skrivarserver? Jag är ingen..." osv osv osv.

"Ni befinner er i en luftballong, 37 grader syd tio distansminuter 75 grader öst, trettionde breddgraden med riktning si och så."

"Ni måste vara en tekniker", säger mannen i ballongen.

"Sant! Hur kunde ni veta det?" svarar kvinnan på marken.

"Ni gav mig ett fullständigt tekniskt korrekt svar, men faktum är att jag är lika vilse som innan."

"Ni måste vara en chef", replikerar kvinnan.

"Sant! Hur kunde ni veta det?"

"Du befinner dig uppe i det blå, och har avlagt ett löfte som du inte har en aning om hur du skall hålla, du använder dig av utrustning du inte kan hantera och trots att du är lika vilse nu som innan du mötte mig så är det på något lustigt vis plötsligt mitt fel."

Övertidsslaveri

Som datortekniker råkar man ständigt ut för detta "överförande av skuld". Arbetsköpare har förväntningar som rimmar uselt med verkligheten. Som datortekniker är förväntningen att man ska kunna allt, och dessutom vara en bra pedagog.

Det svinaktigaste utnyttjandet i denna bransch sker dock i termer av övertid. Det finns två sorters slavkontrakt man noga skall akta sig för att skriva på. Det första innebär att man jobbar obegränsad övertid i utbyte mot förlängd semester. Detta lindas alltid in vid anställningsintervju, "sker nästan aldrig", trots att det snarare är regel än undantag.

Det andra slavkontraktet är mer subtilt och innebär att man i god ordning bara arbetar beordrad övertid. Men i praktiken påläggs man en arbetsbörda som ändå kräver otroliga mängder obetald övertid. Detta upptäcker man dessvärre först i efterhand. Fenomenet är mycket likt det som finns inom vårdyrken som på daghem, äldrevården och så vidare. Grupptrycket i en grupp där din arbetsinsats är nödvändig för att resten av gruppen skall komma vidare, gör att du arbetar alldeles för mycket, "för annars rasar ju allt".

Branschen lider av mycket omfattande stressrelaterade sjukdomar, även en bit under 30-årsstrecket.

Den enda lösningen på detta problem är att i förväg informera sig om förhållandet på arbetsplatsen och inte ta slavjobb även om de ger bra med pengar. Vissa företag har redan börjat profilera sig på "utbrända" tekniker och lovar lägre arbetsbelastning för samma lön om man byter företag. På det viset har de lyckats dra till sig många duktiga tekniker på kort tid.

Löner

Om man jobbar med IT-yrken kan man förvänta sig att få bra betalt, och skall också kräva det. En fullgången utbildning med 180-poängs civilingenjörexamen får under inga omständigheter ge en ingångslön på under 20.000 kr i månaden. 80-160 poängs systemvetare, ADB-, informatik- eller mellaningenjörsutbildningar bör ej landa på under 18.000 kronor. Som synes lönar det sig hyfsat att utbilda sig. Staten har dock genom barmhärtiga åtgärder (dvs genom AMU och SWIT) sett till att tillhandahålla all form av datorkompetens till ett pris som ligger under det normala marknadsvärdet; har man en utbildning av detta slag kan man inte förvänta sig marknadsmässig lön, utan får nöja sig med den lön som ligger strax över vad som gäller för ett okvalificerat arbete.

Vissa icke-statliga kurser som exempelvis MCP-utbildningar (Microsoft Certified Professional) kan ge väldigt bra anställningsvillkor för tillfället, men står och faller givetvis med det ämnesområde man valt att inrikta sig på. Vem är intresserad av en Microsoftexpert om Microsoftimperiet faller? En riktig högskoleutbildning är av högre långsiktigt värde.

De flesta, för att inte säga alla, företag i denna bransch tillämpar i samråd med fackförbunden så kallad "individuell lönesättning". Detta fungerar på ett mindre eller medelstort företag så, att man själv förhandlar sin lön med närmaste chef. På ett större företag genomförs en central förhandling med fackliga företrädare, som sedan sätter den genomsnittliga lönenivån för respektive fackförbunds medlemmar, varefter den inbördes individuella lönesättningen tillämpas.

Om man går in och engagerar sig i ett nystartat småföretag kan det hända att företaget inte har så mycket pengar att röra sig med. Man kan då få höra saker som att "utmaningen uppväger uppoffringen", det vill säga att du skulle acceptera en lägre lönenivå i utbyte mot ett mer spännande jobb. Detta är givetvis fullständigt skitsnack.

I företag som dessa finns det ett enda tänkbart skäl att acceptera lägre lön och det är ett skriftligt optionskontrakt som innebär att man kommer att uppbära delägarskap. I ett nytt småföretag skall man absolut inte nöja sig med mindre än 5% av företaget inom 1 år om man accepterar en låg lön i utbyte. Tänk på att det råder stor brist på kompetent folk i denna bransch.

LINUS WALLEIJ

Allt sämre arbetsmiljö - ungdomar drabbas hårdast

Arbetsskadorna ökar kraftigt. 12 procent fler olyckor och 30 procent fler arbetssjukdomar anmäldes 1998 jämfört med året innan. Störst är ökningarna för kvinnorna, skriver SEKO-magasinet. Undersökningen är gjord av Arbetarskyddsyrelsen i samarbete med SCB.

Traditionellt sett är männen oftast utsatta för arbetsolyckor men kvinnorna knappar snabbt in. 16 procent är ökningen för kvinnorna jämfört med 1997 medan männens skador ökar med 9 procent.

Unga män mellan 16 och 24 år är den mest olycksdrabbade gruppen men även i denna ålderskategori är själva ökningen störst bland kvinnorna, 30 procent. Anmälda arbetssjukdomar ökade med över 30 procent för kvinnor och 20 procent för män.

Däremot minskar antalet dödsolyckor på jobbet. 66 personer omkom på sin arbetsplats, av dessa var endast tre kvinnor.

De som fick sänkt A-kassa 1996 fick snabbare jobb än de som hade kvar den gamla nivån. Det hävdar forskare på den statliga myndigheten"Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering" (IFAU) i sin senaste rapport.

Rapporten bygger på en jämförelse mellan två grupper. Den ena gruppen fick 1 januari 1996 sänkt A-kasseersättning från 80 till 75 procent. Den andra fick behålla den gamla nivån på A-kassan.

Sannolikheten att få arbete ökade med cirka 10 procent för dem som drabbats av sänkningen i jämförelse med den andra gruppen. Störst effekt märktes bland dem under 25 år.

Nu avvisar Industrifacket forskarnas analys. "Den senaste rapporten från IFAU tar sats i gamla fördomar om att den arbetslöse inte vill arbeta" skriver Industrifackets överstyrelse i ett skarpt formulerat uttalande.

"Att unga och välutbildade personer som inte varit arbetslösa så länge har lättare att få jobb känner vi i de fackliga organisationerna väl till. Det är med andra ord ingen överraskning att det främst är i den gruppen som forskarna hittat de människor som fått arbete snabbare", skriver Industrifacket.

Företagen strävar idag efter att kunna bestämma över hur många som ska jobba från månad till månad, eller ibland från dag till dag. Det har lett till att personer och tjänster i allt större utsträckning säljs ut och hyrs in. Fast anställda eller vikarier sägs upp och hyrs istället in via bemanningsföretag. Trenden är glasklar - de tillfälliga jobben ökar på bekostnad av fasta anställningar. Och det är främst vi ungdomar som inte får någon fast anställning.

Men en rejäl baksmälla kan bli följden.

– Amerikanska studier visar att allt mer inhyrd personal försämrar samarbetet på arbetsplatserna, säger Kerstin Isaksson på Arbetslivsinstitutet till TT. Studierna har visat att motsättningar skapas mellan de fast anställda och de inhyrda. Vikänslan försvinner.

Och alla som hyrs ut är inte nöjda. 40 procent av de som jobbar åt bemanningsföretagen vill hellre ha ett fast jobb, enligt en undersökning från HTF.

MATTIAS PETTERSSON

Midgårds dagar är räknade?

Göteborgarna har bestämt sig - nazistbutiken Midgård måste stängas. Midgård är numera den viktigaste centralen för distribution av vit makt-musik i hela Nordeuropa. Butiken öppnades 1994 av korkade nassar som trodde att det gick att ha en nazistbutik med skyltfönster mitt i centrala Göteborg. Självklart slogs den sönder och samman inom en vecka, och tvingades flytta till en mer barrikaderad lokal vid Backaplan. Ägaren Per-Anders "Pajen" Johansson har bland annat haft nazi-psykopaten Niclas Löfdahl som anställd, innan en våldsam konflikt bröt ut.

Konflikten, som fortfarande pågår, gäller bl a det faktum att Pajen stoppar en stor del av vinsten från Midgård i egen ficka. Bland annat har han betalat silikonbröst åt sin flickvän Lena Eriksson med pengar från skivförsäljningen. Men en del av vinsten går till nazistisk propaganda, och självklart är det av stor betydelse för nazisterna i Göteborg att ha Midgård som samlingsplats.

Att antifascister i Göteborg driver kampanjer mot Midgård är inget nytt, men den här gången finns kanske större segerchanser än tidigare. Kampanjen drivs av Göteborgs nätverk mot rasism, som främst består av olika vänstergrupper. En möjlighet finns att få butiken vräkt på formell väg. Bolaget som hyr ut lokalen, KB Vevaxeln lett av Henrik Nilsson, har nämligen enligt ett avtal bara rätt att hyra ut den till industriverksamhet. Det är dessutom kommunen som äger marken, och de har ett principbeslut på att inte upplåta lokaler åt nazistisk verksamhet.

Den 30:e november genomfördes en stor demonstration som tågade till Midgård för att kräva stängning.

MIKAEL BOBERG

Att

Medan Kroatiens gamle president och krigshetsare Franjo Tudjman ligger i koma och de kroatiska politrukerna yrar runt som en herrelös fåraskock, har ungdomar från alternativrörelsen i Kroatiens huvudstad Zagreb, visat att det finns alternativ till den auktoritära nationalistiska politiken.

Den sjunde november ockuperade tre aktivister taket på den en tom fabriksbyggnad som ägs av staden. Aktivisterna vill använda den till ett "alternativt kulturcenter". Tre aktivister klättrade upp på taket med en banderoll medan 50 kamrater hade fest nere på gatan. Dagen efter blev de inbjudna till stadshuset i Zagreb för att diskutera saken vidare och har nu via pressen fått löften om stadens stöd.

"Vi bestämde att vi ville göra någonting mer direkt, något fräckt för att uppnå

Belägra F

Runt femhundra personer demonstrerade den 16 oktober i Tammerfors, Finland, mot den Europeiska Unionens utveckling till ett Fort Europa. Detta var en av de största frihetliga vänstermanifestastionerna i Finland.

I fronten av demonstrationen bars ett symboliskt stängsel, för att visa på EU:s nya gränser för flyktingar. Kurdiska flyktingar brände under demon symboliska pass. Demonstrationen hölls samtidigt som EU:s extra-toppmöte i samma stad. Temat för EU-toppmötet var flyktingpolitik. Samtidigt hölls en alternativkonferens där en helt annan vision av Europa formulerades: mot stängda gränser och ett Europa baserat på solidaritet och folks rätt till fri rörlighet. Förutom demonstrationen hölls workshops och diskussioner om militarisering, invandring och socialt välstånd, med deltagare från tolv länder. Ett femtiotal svenska aktivister, från bland annat AFA, SUF, SAC och Färnebo Folkhögskola, deltog i aktiviteterna och byggde upp kontakter med den finska utomparlamentariska vänstern. Som en följd av mötet sattes en gemensam informations-sajt upp, för att sprida information om de olika ländernas EU-motstånd. Se

Runt femhundra personer demonstrerade den 16 oktober i Tammerfors

...ck!

lite mera rättvisa och adrenalin för att uppnå vårt mål att ta över fabriken", skriver anarkisten och aktivisten Marko från Zagreb.

Det är oklart om ockupanterna har några rättsliga efterräkningar att vänta eller ej.

Föreningen Autonomous Cultural Factory, Attack, bildades 1997 efter ett initiativ från anarkisterna i ZAP (Zagreb anarchist movement) och tidningen Arkzin. Målet var att upprätta en lokal fylld med aktiviteter, konserter, tidningar och litteratur, föredrag, café med mera. Tillfälligt har de fått lokaler men hela tiden blivit vräkta efter tomma löften från politikerna. Denna gång verkar det dock som att de uppnått sitt mål och ett ställe som detta kan verkligen få betydelse och ett skapa rejält uppsving för alternativrörelsen i Zagreb.

CHRISTOFFER KARLSSON

...rt Europa

adress nedan.

Runt omkring i Europa genomfördes även solidaritetsmanifestationer. I Frankfurt, Tyskland, blockerades flygplatsen med stora ballonger 150 meter upp i luften, i protest mot de utvisningar av flyktingar som sker där varje dag. Även i Berlin hölls en demonstration framför flygplatsen och en 15 meter lång banderoll hängdes upp från taket. I Polen hölls en demonstration i Krasna Ojanskya utanför det lokala huvudkvarteret för Gränspolisen. Förutom slagord och affischering, så slängdes tårgasgranater in i polisstationen. I tyska Koblenz samlades i sin tur 200 demonstranter framför gränspolisens huvudkvarter. I Paris tog sig aktivister in i en flygplats internationella zon. Liknande aktioner genomfördes i flera andra franska och schweiziska städer. Även i Italien hölls aktioner på temat "ingen människa är illegal" och mot Fort Europa i bland annat Milano, Florens och Caserta.

LINDA WAGENIUS

För mer info: http://www.contrast.org/borders
e-mail: tampere99@hotmail.com
Källa: A-infos/Tampere Counter-Summit

...land, mot den Europeiska Unionens utveckling till ett Fort Europa

Starkt motstånd mot fascisterna i Spanien

Den 16 oktober varje år firar den spanska staten den dag då Columbus invaderade Amerika år 1492. På samma dag brukar även spanska fascister samlas i olika städer för att sprida sitt rasistiska hat. Alltså något i stil med vad svenska nazister gjorde den 30:e november, innan det antifascistiska motståndet gjorde det omöjligt för dem.

I Barcelona samlas fascisterna i på ett torg kallat Paisos Catalans för att kräva "ett enat Spanien". För ett antal år sen brukade de attackera alla i närheten som inte var som dem. Sedan fyra år har dock "Plataforma Antifascista", med stöd av fackföreningar och invandrarorganisationer, ordnat en antifascistisk festival bara några hundra meter från det torg där fascisterna brukar samlas.

I år samlades 2000 antifascister bara några hundra meter från fascisternas möte. Den här gången var målet att fascisterna inte skulle kunna samlas. De skulle helt enkelt bort. Polisen försvarade sina vänner fascisterna genom att skjuta med plastkulor rakt in bland antifascisterna. Svaret blev barrikader, kravaller och sönderslagna banker.

Efter flera timmars konfrontationer greps 26 antifascister, och många tvingades uppsöka sjukhus, skadade av polisens plastkulor. Folk samlades genast utanför polisstationen för att kräva sina kamraters frigivning. Det fortsatte i två dagar, tills 12 av de 26 gripna blev släppta.

Växande demonstrationer ordnades utanför fängelserna. Grannar, advokater och olika organisationer anslöt sig till protesterna och efter åtta dagar hade samtliga aktivister frigivits. De 26 som greps riskerar fortfarande upp till tre års fängelse, och ett intensivt solidaritetsarbete pågår nu för att försvara dem.

Antifascisterna i Barcelona siktar också på en gigantisk mobilisering nästa gång fascisterna ska försöka samlas, den 12 oktober år 2000, och ser gärna utländskt stöd.

MIKAEL BOBERG

För att komma i kontakt med solidaritetsarbetet, skriv till:
nopasaran@sindominio.net
källa: A-Infos

Skolkamp i Umeå

Efter att det blivit känt att skolan i Umeå ska spara ca 20 miljoner kronor under året har ett stort missnöje spritt sig. Skolkontorets sparförslag innebär bland annat att samtliga kuratorer och skolpsykologer sägs upp, att gymnasieskolornas luncher avgiftsbeläggs, samt en mängd andra nedskärningar inom skola och omsorg.

Onsdagen den 17:e november, när sparförslaget tillkännagavs, svarade lärarna på Grubbeskolan med en vild strejk. Dagen efter gjorde de kommunala gymnasieskolorna likadant. Det gick även ett demonstrationståg från Östra Gymnasiet till stadshuset där Jan Dackenberg från skolkontoret utfrågades/skälldes ut.

Samma dag strejkade även elever vid en högstadieskola och på fredagen strejkade eleverna vid två skolor till.

Protesterna fortsatte på måndagen då samtliga gymnasieskolor och en mängd högstadieskolor demonstrerade utanför stadshuset.

Demonstrationen var en av de största i Umeås historia, och samlade ca 2000 personer. Demonstrationen utmynnade i en mindre sittstrejk på stadshuset, som samlade runt 50 personer. Kommunalrådet Lennart Holmlund, känd för sitt speciella sätt att uttrycka sig, tyckte att eleverna borde vara i skolan. Vid ett senare uttalande menade han att problemen inom skolan beror på att lärarna har för dålig disciplin. "Elever tillåts sitta på lektioner med jackan på sig".

På Östra Gymnasiet försöker man nu dra igång ett skolfack. Fler demonstrationer är också att vänta.

CARL ÅKERLUND

Mera information finns att hitta på:
www.skolkamp.tsx.org

Socialbidrag privatiseras

I vår kommer en del av socialkontorens besökare i Stockholm att mötas av privatiserade handläggare på prov. Det är en del i den privatiseringsvåg som den borgerliga majoriteten i kommunen inlett.

Om de privatiserade utredningarna av socialbidragstagarna går bra, vill socialborgarrådet Kristina Axén Olin (m) utöka försöket. "Det behövs allt nytänkande som går just nu när det gäller bland annat socialbidrag och bidragsberoendet. Det här är ett sätt att hitta nya metoder och lösningar. Målet är att minska antalet socialbidragstagare", säger hon till tidningen Arbetaren.

Till en början ska ett par stadsdelsnämnder beröras. Enligt lagen får inte myndighetsutövning privatiseras. Men just utredningar om vilka som har rätt till bidrag, och vilka som inte har det, är inte "myndighetsutövning" enligt socialborgarrådet.

"Vi vill privatisera alla verksamheter inom socialtjänsten, som inte är myndighetsutövning", säger Kristina Axén Olin. Hon tror inte att företagens vinstkrav kommer att resultera i slöa, felaktiga och sämre beräkningar och utlåtanden.

Troligtvis är liknande förslag att vänta i övriga landet.

MATTIAS PETTERSSON

Bara för tjejer

Kvinnohelgen innehöll inte bara föredrag, utan även mer praktiska övningar

Den 8-10 oktober hölls SUF-kvinnohelg i Sätra utanför Gävle. Arrangörerna lade fram ett ganska brett program med syftet att stärka SUF-tjejers delaktighet inom olika områden i sina egna klubbar. Elin Olofsson höll som kassör för Gotlands LS föredrag om bokföring, Sandra Forresti gjorde övningar runt retorik, Lena Barrow pratade om arbetsrätt. Sandra Forresti, Moa Stockstad och Matilda Köhlmark höll i de mer teoretiska föredragen runt marxism, anarkism och olika former av feminism. Besökte helgen gjorde också Gudrun Nordland, 70-årig aktivist, som pratade om sitt liv som anarkist och framförde några egenhändigt skrivna rap:s.

LINDA WAGENIUS

Värre för arbetslösa, igen

Regeringens utredare har lagt fram ett förslag till ny A-kassa. Förslaget innehåller både förbättringar och försämringar för dem som är arbetslösa och själva vill kontrollera sina liv. Kravet på att man aktivt söker arbete höjs dock drastiskt.

Idag räcker det med att ta erbjudet jobb, eller söka de jobb man får hemskickade, för att inte bryta mot lagen. Enligt förslaget måste man även söka hela tiden och kunna bevisa att man sökt arbete för att få pengar. Dessutom ska ett kontrakt mellan arbetslös och förmedlare upprättas, där det ska finnas ett mål och en handlingsplan. Det skriver arbetsförmedlingarnas tidning Platsjournalen.

Straffet ska dock inte vara lika hårt för den som väljer att motsätta sig regler och arbetsförmedling. Enligt förslaget får den som avböjer att ta ett erbjudet arbete sin ersättning nedsatt med 25 procent i 40 dagar. Den som nekar vid ett andra tillfälle förlorar hälften av ersättningen under 40 dagar och den som tackar nej den tredje gången blir av med A-kassan.

Idag blir man av med allt-ihop första gången man avböjer ett arbete. Reglerna är så stränga idag, att de inte tillämpas så ofta som regler borde tillämpas, hävdar utredningen som letts av Lars Olof Petterson från fackförbundet Byggnads.

Den som aktivt söker arbete ska inte kunna bli utförsäkrad, vilket måste ses som en förbättring för den arbetslöse. Under förutsättning att arbetsförmedlaren behandlar honom eller henne schysst. Om den arbetslöse söker efter bästa förmåga, kommer hon/han få en förlängd period automatiskt. Idag måste den som är utan jobb ha deltagit i en åtgärd i ett halvår för att få a-kassa igen.

Förslaget går nu ut på remiss. Enligt tidningen Dagens Arbete är de flesta av LO-förbundens a-kassechefer positiva till förslaget. De nya reglerna börjar troligen gälla 1 oktober nästa år, förutom höjningen av inkomsttaket, som dröjer till 1 januari 2001.

MATTIAS PETTERSSON

Feministiskt självförsvar på högstadiet

Torsdagen den 17 november anordnades en feministisk självförsvarskurs på Sundbyskolans högstadium i Stockholm.

Det var ett tjugotal unga flickor från klass 9b och 9d som deltog. Instruktörerna Lisa och Lina från Ung Vänster talade om hur viktigt det är med feministiskt självförsvar. Hur man som tjej ska kunna slå tillbaka i olika situationer. De berättade att i Sverige misshandlas eller våldtas tre kvinnor i timmen.

Dessutom förklarade de skillnaden mellan kampsporter där man slår emot varandra och feministiskt självförsvar där man tränar på att försvara sig.

Lisa och Lina förklarade för flickorna att när de utsätts av någon form av övergrepp fast de säger nej, kan kroppsspråket visa det motsatta.

– Då är det speciellt viktigt att högt skrika ut ditt Nej!

Flickorna på skolan var mycket intresserade och de tyckte det var kul att lära sig. Fyra av flickorna på kursen, Sandra, Mona, Karin och Maria, sade att det var viktigt att veta hur man skulle göra och bete sig om man råkade ut för till exempel en våldtäktsman. Själva visste de inte vad feministiskt självförsvar var för något innan, men nu vet de det!

Lisa och Lina tycker att de har fått ett positivt bemötande av skolan som är glada att de är där. De åker själva runt och håller kurser på fritidsgårdar, gymnasier och en del högstadier. En del föredrag om feminism håller de också.

SABINA WIBERG

Skriv (kort!) till Direkt Aktion, Box 6507, 113 83 Stockholm. E-post: direkt.aktion@usa.net

Hur ska kyrkan behandlas?

Jag läste D.A nr 4/99 och blev glad över att ni skrev om den kristna högern och dess hets mot homosexuella. Jag håller på med de där frågorna en del, och det hänger väl ihop med att jag är såväl kristen som vänster och bög. Så jag började läsa med den givna inställningen att det är bra att beskriva och avslöja de rätt suspekta rörelser som kan sammanfattas som "kristna högern".

Men. Även när man beskriver fienden, eller rättare sagt: speciellt när man beskriver fienden är det viktigt att vara noggrann med fakta och nyanser. För om man demoniserar slåss man snart mot väderkvarnar och vrångbilder av verkligheten. Och det blir sällan vare sig särskilt vettigt eller framgångsrikt.

Artikelförfattaren Mikael Boberg (MB) skriver om "frikyrkliga" och "frikyrkliga kretsar" på ett sätt som är rätt absurt, och tyder på dålig koll på det landskap där den kristna högern finns. Definitionerna först: Med frikyrkor kan man antingen mena alla de kyrkor som inte är statskyrka, d v s alla utom Svenska Kyrkan, från ortodoxa kyrkor till Livets Ord. Eller också kan man mena de "traditionella svenska frikyrkorna", som kom ur väckelse- och religionsfrihetsrörelsen i slutet av 1800-talet. Jag anar att MB menar det senare, och inkluderar sent tillkomna rörelser som Livets Ord. För det andra: "frikyrklig" är inte ett ord som kan betyda "konservativ" eller "liberal" eller något annat, för det finns väldigt olika hållningar inom frikyrkorna, till en massa olika saker.

Jag är frikyrklig, i den meningen att jag är med i en (från staten) fri kyrka (Missionsförbundet, vars uppbyggnad liknar t ex SAC:s fria lokala organisationer som samverkar i en riksorganisation med relativt små möjligheter att styra "neråt"). Jag har en massa vänner som också är frikyrkliga. I våra kretsar är det verkligen inte någon självklarhet att mannen ska jobba och kvinnan sköta hushållet. Jag är ganska säker på att den sortens sexism är minst lika ovanlig i genomsnittliga missionsförbundar- eller baptistkretsar som i genomsnittliga LO-kretsar. Eller svenskkyrkliga kretsar.

När MB sedan påstår att det "i frikyrkorna oftast ses som en självklarhet att 'kvinnan tige i församlingen' " så är det en stor jävla lögn. Alla "traditionella svenska frikyrkor" har kvinnliga förkunnare, pastorer, och vad det nu kallas. Alla dessa utom en - pingströrelsen - var före Svenska Kyrkan med att ha det. Vad det gäller demokratisk kultur har det faktiskt ofta varit rätt gott om den varan i "frikyrkliga kretsar". Oavsett vad man sedan tycker om annat där. Förhoppningsvis kan vi också vara överens om att det är principiellt bättre med frikyrkor än med en statsreligion.

Överhuvudtaget känns det som om MB blundar med vänsterögat när han tittar på kyrkorna i Sverige. För det är ju inte alls så att dessa - i jämförelse med samhället i övrigt eller andra organisationer - framför allt utmärks av stor konservatism. K G Hammar har aktivt välkomnat och bejakat homosexuella som få andra ledarfigurer gjort. Både bland kyrkoledningar och ute i lokala församlingar jobbas det med frågor om skuldavskrivning för fattiga länder, om kapitalismens orättfärdighet, det göms flyktingar och man agerar för rättvis handel med tredje världen.

Nej, jag vill inte skönmåla. Det finns en massa konservatism och trångsynthet, också i min kyrka. Men att sätta likhetstecken mellan den kristna högern och hela frikyrkligheten är otroligt osakligt. Den verkliga kristna högern är tillräckligt otäck, så det är en helt onödig svartmålning, om nu inte syftet är att skapa en bild av kyrkan som fienden. Och varför ska man göra det? I kyrkorna finns en av de stora möjliga motkrafterna till objektifiering av människor och kommersialism, och jag tror inte att några som jobbar i en sådan riktning, med någorlunda radikal analys och viss medkänsla, har råd att skära av kontakterna med andra sådana grupper. Därför tycker jag att det är tråkigt med de där svepande avfärdandena, i en artikel som annars sa många viktiga saker.

David Berjlund
Uppsala

Svar:

Jo, det stämmer att jag gjorde generaliseringar, kanske lite väl stora, när jag skrev artikeln. Det är också sant att jag inte har någon personlig erfarenhet av frikyrkor. Men jag lade trots allt ner en del tid på att leta fakta till artikeln, och ju mer jag höll på, desto mer förbannad blev jag.

De högerkristna må vara en minoritet i vissa frikyrkor. Men trots allt är de verksamma i alla kyrkor, inklusive till exempel Missionsförbundet. Det var därför jag delade ut breda smällar. Jag dissar gärna dessa kyrkor som helhet, eftersom de accepterar att till exempel deras präster är aktiva i Medvandrargruppen (kristen grupp som vill "omvända" homosexuella) eller att folk i kyrkans ledning är med i Ja Till Livet. Jag respekterar inte frikyrkorna förrän de gör upp med sådana högerextrema grupper!

Men du har rätt i att problemet finns även i Svenska Kyrkan, så det var kanske fel av mig att peka ut "frikyrkorna", och dessutom inte definiera ordet.

Mikael Boberg

Olyckliga motsättningar

Splittring inom rörelsen verkar vara ett oerhört stort problem. Att man som en grupp politiska ungdomar har så kallade interna problem med personkemin är förståeligt. Men att en stark grupp ska behöva splittras på grund av små gräl är helt idiotiskt. Istället för att vara starka, eniga och kämpa tillsammans mot förtryckarna verkar vi lägga allt mer energi på att "hata" varandra. Nu när det har hänt så mycket på senaste tiden, nazister som härjat fritt på våra gator, borde vi istället ägna allt hat mot dem. Att det är några få som har svårt att samarbeta ska väl inte behöva drabba en hel grupp? Jag menar, de personerna kan väl lösa sina problem utanför rörelsen! Är det någon eller några som känner sig träffade borde ni kanske försöka gå vidare och glömma allt tjafs.

Glöm inte, kampen fortsätter, förtrycket ska krossas...

Linda & Sabina

Skall den privata äganderätten försvaras?

"– De vill inte skriva på att samer är ett folk, utan det är ett yrke, renägare. Vi som inte får vara med i samebyn står där och har inte rätt till våra förfäders land." Så säger Eva Helleberg, same och intervjuad i förra numret av Direkt Aktion.

För det första blir jag väldigt förvånad att sådana försvaranden av den privata äganderätten förekommer i socialistiska tidningar. För det andra så skulle samma argumentation kunna användas av till exempel Sverigedemokrater som hävdar i första hand svenskars rätt till utbildning, arbete, ägande med mer då svenskar är "urbefolkning" och vissa invandrargrupper kommit hit senare.

Jag har all respekt för samer och kampen för att bevara deras kulturarv, men att göra anspråk på markägande ligger ju knappast i arbetarklassens intresse som ju också bör vara frihetliga socialisters intresse. Ett exempel skulle kunna vara att en familj har ägt en villa och en bit mark sedan hundratals år och när sedan befolkningstillväxten ökar så skall de inte dela med sig av marken till andra som behöver bostad med förklaringen att de inte tillhör "ursprungsbefolkningen" och inte delar samma kultur.

Jag tycker hela samefrågan vinklades ur ett konstigt perspektiv och skulle vara tacksam för svar av artikelförfattaren eller redaktionskollektivet.

David Palmroth

Svar:

För det första: det handlar inte om "privat äganderätt" utan tvärtom samernas kollektiva rätt att bruka den mark som tillhört dem enligt urminnes hävd. För det andra: den "respekt för samer" som D.P visar ligger på den "humana imperialistens" plan. De som gärna bevarar ursprungsfolkens kulturer i små pittoreska reservat. Ett festligt inslag vid sidan av majoritetskulturen. För det tredje: är det ett konstigt perspektiv att låta samerna själva komma till tals i "samefrågan"? Ett ensidigt arbetarklassperspektiv är varken frihetligt eller revolutionärt utan bara dogmatisk marxism. Frihetlig socialism måste handla om att i varje fråga välja den förtrycktes utgångspunkt och perspektiv. Det gäller arbetarklassen men även kvinnor, homosexuella, svarta/invandrare och samer.

Med vänlig hälsning artikelförfattarinnan Linda Wagenius

recensioner

böcker blaskor skivor filmer

Höger om!

Det här är en bok jag har väntat på ända sen Stefan Koch bjöd på ett smakprov ur den i en stor artikel i tidningen Ordfront nr 1-2 -99. Då beskrev han hur kapitalisternas propagandamaskin fungerar, hur SAF (Svenska Arbetsgivareföreningen), Timbro, Industriförbundet och alla deras underorganisationer med jättelika budgetar styr samhällsdebatten åt höger.

I Höger om! går Stefan Koch lite längre tillbaka i historien, och analyserar hur hela det politiska livet i Sverige kunde svänga om, från vänstervågen på 60-talet till 90-talets nyliberala ekonomiska politik med privatiseringar och nedskärningar. Högerns propagandaapparat lyckades lura nästan hela Sverige att landet var i kris, och att den enda lösningen var ökade klassklyftor och ett avskaffande av "folkhemmet". I den här boken krossas många av de ekonomiska argumenten som högern använt sig av på ett ganska enkelt sätt.

Boken avslutas med en, i och för sig ofullständig, genomgång av högerns olika organisationer, vad de sysslar med och hur stor budget de har. Den granskningen är något som nästan aldrig dyker upp någon annan stans. Få ifrågasätter den roll som dessa organisationer spelar i samhällsdebatten.

Den viktigaste idén som boken för fram, är att de stora politiska förändringarna inte sker för att ett visst parti vinner ett val. De sker för att hela samhällsklimatet vrids i en viss riktning. Det var samma socialdemokratiska parti som styrde på 60-talet och som regerar under nyliberalismens 80- och 90-tal. Skillnaden är att högern har lyckats ta över "problemformuleringen". Nu anser alla att problemet är att arbetskraften inte är tillräckligt "flexibel" och liknande. Problem som utsugningen av fattiga länder, att män har högre lön än kvinnor, och så vidare, anses inte längre viktiga. Det var så högern vann initiativet - inte genom att vinna val, utan genom att ta monopol på att vara de som ställer de stora frågorna.

Man kan dra två olika slutsatser ur boken. Dels kan man hoppas att allt ska bli som förr, med ett stort folkhem, försvarat av sossarna. Men själv ser jag det som en självklarhet att svaret på högerns taktik måste vara utomparlamentarisk kamp. Att vi, precis som högern, inte lägger vår kraft på att påverka röstsiffror, utan på att försöker förändra verkligheten vi lever i.

SAF och gänget är redan utomparlamentariska organisationer. Om då vänstern envisas med att föra sin kamp i parlamenten, är förlusten redan given. Kapitalisterna är få men rika. Vår styrka är att vi är många, och vårat svar när de angriper våra rättigheter är enkelt och kraftfullt: direkt aktion!

MIKAEL BOBERG

Stefan Koch:
Höger om!
Ordfronts förlag

Jul med Carola

En julskiva med Carola, det är så man ryser av bara tanken. Man kan liksom se för sig Carola tindra i kapp med stearinljusen och greppa en bibel, allt med en pastellglittrig julkrubba i bakgrunden. Å andra sidan, ska man fira en sentimental religiös högtid kan man ju lika gärna göra det ordentligt.

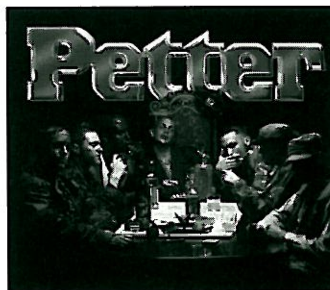
Det verkar som om Carola börjat fundera på om det inte är dags att börja göra något nytt och vidga sina vyer lite. Man har satsat mycket på atmosfär med svepande bakgrundsloopar, mässande munkar och diverse pinglande ljud och det funkar faktiskt riktigt bra. Problemet är att hon liksom inte riktigt vågar hela vägen. Det här skulle kunnat bli en bra r'n' b-skiva men nånstans är fortfarande Carola är en präktig musikklasstjej. Under nästan hela skivan går man liksom och väntar på att låtarna ska lyfta och bli sådär svulstiga som sentimentala soulballader ska vara - men där bedrar man sig. Det är bara vid några få tillfällen det verkligen händer något, annars travar det mest på utan att variera i vare sig styrka eller tempo.

Skivans annars väldigt enhetliga sound bryts av med hiphopinfluerade "little drummer boy", låten som rapparen Blues medverkar på. Det är en bra idé som tyvärr fått lite halvsunkigt genomförande. Rapen känns klantigt inlagd och produktionen hänger inte ihop, vilket är synd, för det skulle kunnat bli riktigt bra om det bara gjorts ordentligt. En annan tråkig grej är Carolas engelska uttal som verkligen skulle må bra av lite putsning.

Jul i Betlehem är helt anständig som julskiva betraktad. Förutom några lite väl frikyrkoljudande sånger är det en helt okej skiva att spela till pysslandet.

TERESA AXNER

Carola: Jul i Betlehem (FX CD)

Det är fan bara Petter som håller

Så är det dags igen. Ännu ett fullängdssläpp från den svenskspråkiga skolan av svensk hiphop. Det är sorgligt men sant, men ingen har lyckats på allvar sedan Petters debut för ett och ett halvt år sedan. Tre har försökt: Blues, Ken och nu senast Ayo, men jag tycker fan bara att det är Petter som håller. Ni som gillade "Mitt sjätte sinne" kommer med all säkerhet inte bli besvikna. Efter tre genomlyssningar känner jag mig redan säker, det här är en platta som kommer snurra på fester ett bra tag framöver. Perfekt konsumenthiphop med andra ord.

Det bjuds på välproducerade låtar i form av 100%, en hyllning till hiphopens fyra element "microfon sessions med scratchade plattor, jag ser målade väggar, brakedance på mattor", där Petter själv visar vad han går för och det är absolut en av de bästa låtarna. En hel del roliga rim blir det också för den delen, vad sägs om "fem, sex, sju, åtta, nie, jag

R E L A T I O N S S P A L T E N

Direkt Aktion kommer i fortsättningen att ha en relationsspalt, så att du inte måste skriva till Vecko-Revyn när du behöver någon att prata med. Alla är naturligtvis välkomna att skicka in brev med frågor om kärlek, relationsproblem, sex, kompisbekymmer samt allt annat som hör hemma i en relationsspalt.
Vi kommer att besvara så många brev som möjligt.
Vi som svarar på era frågor är tills vidare folk ur Direkt Aktions redaktion.

Om du har något som du vill fråga D.A, skicka ett e-mail till **fraga_da@hotmail.com**
Eller skriv till
Fråga D.A.
Direkt Aktion
Box 6507
113 83 Stockholm

Hej.
Jag har varit tillsammans med min flickvän i fyra månader. Jag är väldigt kär i henne och jag tror att hon är lika kär i mig. Mitt problem är att jag till skillnad från min flickvän är svartsjuk. Det är inte så att jag går runt och är svartsjuk jämt men ibland, till exempel om hon är på fest, så oroar jag mig för att andra killar skall ragga på henne. Härom veckan så hörde jag några av mina kompisar berätta att de tyckte att hon hade varit flörtig. Jag kunde inte hjälpa det men jag blev sårad. Jag vill verkligen inte vara så svartsjuk som jag är, men det känns faktiskt som om en del av ansvaret är hennes också. Var sätter man egentligen gränsen för otrohet?

Johan.

Det är helt okej att känna sig lite skakig och rädd att mista någon man tycker väldans mycket om och det är det som svartsjuka handlar om. Det är bra att du snackar med dina polare om vad du känner, fler killar borde tänka över sina känslor och snacka med andra killar om det på ett schysst sätt. Men ey killen, be inte dina polare spionera på din tjej åt dig och dra runt med massa skitsnack. Som sagt, det är okej att vara svartsjuk men det är inte alltid okej att ge utlopp för det. Kanske handlar det inte alls om din tjej, vad hon gör eller inte gör, kanske sitter det mesta hos dig. Då är det också ditt problem att ta tag i det, tillsammans med dina polare kanske. Det kan vara bra att prata om din svartsjuka med din flickvän men var försiktig så att du inte begränsar henne i hennes liv, att hon typ inte vågar snacka med folk på en fest av rädsla för att du ska tro nåt.

Det är coolt att ni är så kära i varandra, fortsätt med det, för att få förhållandet att fortsätta funka är det viktigt att ni ger varandra både frihet och trygghet.

D.A. red.

Hej D.A.
Jag har ett problem med mina föräldrar: De klankar jämt ner på saker jag gör. Om jag har fått VG på ett prov säger de att jag kunde fått MVG, om jag lagar mat är det alltid något fel på den och mitt rum är aldrig tillräckligt välstädat. Det som är mest irriterande är att jag själv tycker att jag nästan är för präktig, jag är inte ute och festar så mycket, jag gör alltid mina läxor och så vidare, men i deras ögon duger jag förstås inte. Vad ska jag göra? Jag kan ju knappast rymma hemifrån.

Börjar bli desperat...

Kanske borde du rymma hemifrån. Dina föräldrar verkar ju jobbiga men eftersom du säkert inte skulle kunna försörja dig själv så är det kanske inte en lösning att bara sticka. Antagligen vill dina föräldrar att du ska bli som de är, de kanske tror att man måste ha typ en läkarutbildning för att klara sig i livet. Jag tror att ditt liv blir bäst om du lever det som du vill. Det är nog bäst att vara hård och markera redan från början, för de kommer aldrig sluta annars. Säg att du gör saker på ditt sätt och så bra du kan. Om du respekterar dem ska de också respektera dig. Samma regler som gäller i relationer med andra människor gäller också i relationen med föräldrar, de ska respektera dig och lyssna på dig. Inte ställa sjukt höga krav - du är inte deras egendom. Snacka med dina polare, de har säkert varit med om liknande saker. Kom ihåg att festa är en viktig och mycket lärorik del av livet.

D.A. red.

vandrar som döden med en lie, står kvar nittinie, med egna plutoner, laddar egna kanoner, täcker spons för mig själv, fixar egna miljoner"

Men sedan kommer välbehövlig hjälp och kompensation. Eye N' I är med på flera låtar men det är bara på ett par låtar som han får utnyttja sina tekniker fullt ut. Missa inte "Fuckat språk" - spola tillbaka första spåret så långt det går. Andra stjärnor som låter sig höras är den alltid lika frächa skåningen Timbuktu i "Rulla med oss" och dansken Clemens i dansk/svensk rap-duell med Petter i "Bygger broer". Jag ger "Bananrepubliken" fyra glas whisky på en efterfest på Söder av fem möjliga.

Fredrik Josefsson

Petter: Bananrepubliken, BMG

Bakåt Framåt Stopp
Adress D.A. vittjar nätet

Den Utsugne Förtryckte Arbetaren
arbetaren.tsx.org
Se Lenin utvikt, läs en intervju med det italienska stålindustriproletariatet och lär dig varför rovor är mer proletärt än ananas och järpe. Helt suverän parodi på vänstertidningar!

Radikala.com
www.radikala.com
Ny supersajt på nätet där du bland annat hittar ETC, Greenpeace, Ordfront, Emmaus, böcker, Webb-TV, cyklar, dataspel med mer. Ett tips är Verkliga Nyheter som varje vecka tar upp nyheter rörande arbetsliv, skola, miljö, jämställdhet och annat som den övriga pressen missat.

Svensk Underjord
www.svenskunderjord.com
Hiphop-sida med mycket information om till exempel nästa hiphop-jam/konsert, intervjuer, recensioner, ljudarkiv, debatt, nyhetsbrev med mer. Sidan täcker rätt bra den svenska hiphop-scenen men känns ibland som den mest är till för de redan invigda.

Hur kan de ha kommit in? Vad vet de? Vem eller vilka jobbar de för? Ska vi slita dem i stycken eller låta dem genomgå ett grundligt förhör?

Tveksamheten vägleder de två lammen. Tätt ihop forcerar de den mänskliga mur som de kvinnor som står framför utgången utgör. Villervalla, någon blöder, andra har ont i rygg och nacke efter att ha slungats mot väggen. Jakten är igång. Villebråden har inte hunnit långt. Deras bara ryggtavlor ses skuttande över ett fält. Snabba fötter följer efter. Målmedvetna hungriga tankar på troféer, som jaktlystna engelska lorder. Avståndet är 200 meter och underlaget är mjuk nyplöjd jord. Inne i lokalen har de skadade blivit omplåstrade och på allehanda sätt omhändertagna. Diskussionen rör sig kring det inträffade. Tillit sätts till dem som är på språng efter männen. Nästa försök att ta sig hem inleds nu med en något mer dämpad kö. De där framme springer såvitt de vet för sina liv. Detta märks. Orken tryter för de långsammaste och de ger upp och vänder molokna hemåt, några med andra utan ritningen.

Skogen ser infiltratörerna komma farande mot sig. Den ser även förföljarna nu inte mer än 50 meter från bytet. Omfamnar sluter sig kring dämpar ljuset ger tillgång för andra sinnen att träda fram hos de nyanlända besökarna.

Här finns gömställen och här och här och varför inte här bjuder den pekande omkring sig.

Kommer innanför dörren. Nu kan hon i lugn och ro studera ritningen. Vilket material behövs? Vilka verktyg? Hur många barn kan den producera? Går det att förvara den i garaget? Detaljerad beskrivning. Lättförståeliga bilder.

Det här kommer att gå bara bra. Få se var har jag vinkelborren? Toaletten är stommen. Hmm. Spännande. Det går inte att bli färdig nog snabbt.

Dubbla genuppsättningar var satte jag dem någonstans? Ja, just det.

Febrilt sökande inne bland de högväxta granarna. Femtekolonnarna kunde väl inte ha hunnit hur långt som helst. Härinne fanns det dessutom tillhyggen att tillgå – men detta gällde ju även för de som höll sig undan i denna allvarliga kurragömmalek.

Solen är inte mycket till hjälp; tänkte någon i denna doftrika miljö full av små klippblock som spejade mot varandra. Byggandet fortsatte. Sitta ner och tänka finna lösningar arbeta skapa. Kvistar som bröts. Innan ljudet tonat bort tjocka pinnar som slog, stenar som vräktes och kastades. Ingen där. Ingen där. Ingen där. Desperata började kvinnorna spridas vind för våg i mindre grupper. Djupare och djupare inåt bortåt mot ett avlägset skogens hjärta. Två par ögon som blinkade bort de skräckfyllda svettdropparna som i långsamma rännilar försökte dränka iris.

De är borta nu vi kan börja ge oss tillbaka sade en mun fast båda rörde sig som vore deras talorgan hoptvinnade...

Apparaten var nu färdigbyggd och uppmonterad. I med rören med generna i en meterstor bassäng med vatten som ska koka under natten. När solen nått zenit är det dags att plocka upp fostret klippa av navelsträngen och ge det den föda som finns receptbeskriven på basgrupp Nina Hagens hemsida. Många var de som redan första natten efter festen ville skaffa sig ett barn. Som sov oroligt eller vankade av och an inne på toaletten. Iiiihh! Uuuh! Uuuh! Hon slog upp ögonen, väckte sin nyfunna vän som inte tagit någon ritning med motiveringen; "Det verkar vara en upphottad variant av KinderEggreklamen – den med tre önskningar i en och det visade ju historien att det inte gick". Springer upp in i badrummet lyfter på toalocket och där är en pojke.

En pojke! Men, men endast flickor var väl förutsättningen, jag vill inte ha en grabb vafan!

Runt ett bord sitter basgrupp Nina Hagen. Skäggstråna har börjat återvända på de som intagit sina platser. Leenden på var och en.

Ännu en gång ska vi härska i full skala. Oss går det inte att besegra. Himlen är blå och gul och brun och svart och rosa. Vi bestämmer färg själva. Du bestämmer. Jag bestämmer. Du bestämmer även slutet på denna berättelse, denna glimt ur livet. Jag bestämmer vi bestämmer. Men vi, varken du eller jag bestämmer över sanningen helheten det totala. Därför kommer här ett möjligt slut eller omöjligt. För övrigt kom ihåg, det tar aldrig slut.

Forskare tar alltid ställning, ibland öppet ibland ovetande om sina röns betydelse och ibland i lönndom. De forskare – män – som utgjorde basgrupp Nina Hagen hade under många långa år av forskarseminarier och internationella kontakter fått kännedom om vad som höll på att framställas. Sin information hade de införskaffat från personer som ansågs vara tvivelaktiga inom forskarvärlden men som stod med två stadiga ben i den civila världen där kvinnorna tog mer och mer plats. Eftersom det fortfarande var män som styrde företagen bestämde de sig för att försöka vidta nödvändiga åtgärder som skulle förebygga en eventuell katastrof ett maktövertagande av kvinnorna. Alltså kontaktades de största medicinföretagen speciellt det som redan stod för den strängt receptförbehållna dubbla genuppsättningen som endast skrevs ut till familjer från släkter som fem generationer tillbaka och framåt fött barn av endast ett kön. Forskarlaget lade fram sin väl underbyggda konspirationsteori om risken för ett maktövertagande av kvinnorna. Med förskräckelse lyssnade ledningen på detta hemska. Givetvis skulle de hjälpa till. En del av produktionen lades om så att dessa könsneutrala dubbla genuppsättningar laddades om med mäns gener som slog ut eventuella dominanta gener från kvinnan. Detta gick ej att upptäcka utan test. Dessutom tog de bort receptstämpeln och började distribuera sin produkt åt den största varuhuskedjan efter att forskarlaget lagt fram sin skräckvision även för dem. Inte speciellt mycket reklam gjordes för varan utan företaget och varuhuskedjan höll en låg profil.

Kroppsdräkterna var oerhört välgjorda. Detta var kvinnor och inte förklädda män som vistades ute bland folk. Elastiskt material som bar varje spår av människa både på och i sig. Människokroppen hade blivit så väl efterhärmad att de under sin prövotid på ett år innan de gick ut bland folk kunde få för sig att stöta på varandra. När deras kontakter utomlands började höra av sig om spridningen av ritningen över Internet skaffade de sig copyrightstatus och upprättade en hemsida under namnet "Basgrupp Nina Hagen" därifrån det gick att inhämta matnyttig information delvis planterad av forskarna.

Kvällen då kvinnorna skulle nå verklig frigörelse hade det funnits planer för flera år i förväg. Luckorna med bokstäver på, lokalen med scener som kom upp ur golvet ingick i planen att försätta de inbjudna i en rituellt hypnotisk stämning och som förlitade sig på att deltagarna ej ifrågasatte något av de bisarra inslagen. Jakten var oförberedd. Men de två hade turen på sin sida.

De satt vid bordet forskarna, tydligt avspända. Makten kunde nu ännu en gång återgå till Mannens ras. De små pojkar som föddes skulle återinföra och stärka Mannens maktövertag över Kvinnan när de växte upp till ståtliga individer.

Den gamle forskaren vände sig till den yngste, han som endast tillhört gruppen i sex år och lade vänligt sin handflata på dennes axel, bara centimeter från den lilla videokameran som var dold men ändå så synlig i form av en stor knapp med texten A Heman is not a Sheman på.

Åskådarna, kvinnorna i kontrollrummet ett par hus längre bort applåderade när den gamle som svar på sitt uttalande:

Det borde vara en tröst för dig som är så ung att veta att vi återigen en dag ska styra med vaksam hand över de varelser som kallas Kvinnor, fick höra:

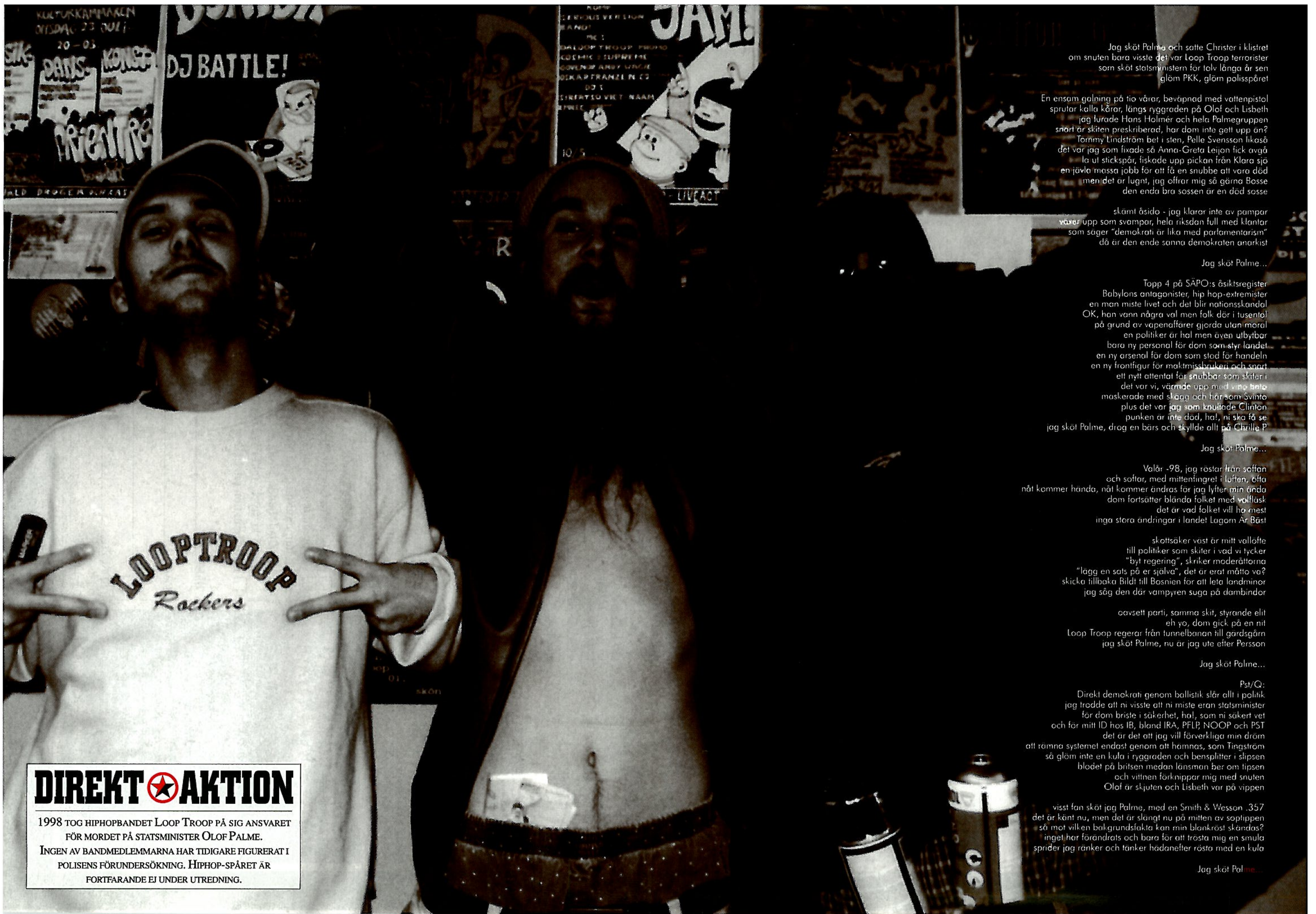
Ja, det är sannerligen en tröst...

NOVELLEN

Längtans lömska kraft

del 2

Av Atilla Piskin

Jag sköt Palme och satte Christer i klistret
om snuten bara visste det var Loop Troop terrorister
som sköt statsministern för tolv långa år sen
glöm PKK, glöm polisspåret

En ensam galning på tio vårar, beväpnad med vattenpistol
sprutar kalla kårar, längs ryggraden på Olof och Lisbeth
jag lurade Hans Holmér och hela Palmegruppen
snart är skiten preskriberad, har dom inte gett upp än?
Tommy Lindström bet i sten, Pelle Svensson likaså
det var jag som fixade så Anna-Greta Leijon fick avgå
la ut stickspår, fiskade upp pickan från Klara sjö
en jävla massa jobb för att få en snubbe att vara död
men det är lugnt, jag offrar mig så gärna Bosse
den enda bra sossen är en död sosse

skämt åsido - jag klarar inte av pampar
växer upp som svampar, hela riksdan full med klantar
som säger "demokrati är lika med parlamentarism"
då är den ende sanna demokraten anarkist

Jag sköt Palme...

Topp 4 på SÄPO:s åsiktsregister
Babylons antagonister, hip hop-extremister
en man miste livet och det blir nationsskandal
OK, han vann några val men folk dör i tusental
på grund av vapenaffärer gjorda utan moral
en politiker är hal men även utbytbar
bara ny personal för dom som styr landet
en ny arsenal för dom som stod för handeln
en ny frontfigur för maktmissbrukeri och snart
ett nytt attentat för snubbar som skiter i
det var vi, värmde upp med vino tinto
maskerade med skägg och hår som Svinto
plus det var jag som knullade Clinton
punken är inte död, ha!, ni ska få se
jag sköt Palme, drog en bärs och skyllde allt på Chrille P

Jag sköt Palme...

Valår -98, jag röstar från soffan
och softar, med mittenfingret i luften, ofta
nåt kommer hända, nåt kommer ändras för jag lyfter min ända
dom fortsätter blända folket med vallfläsk
det är vad folket vill ha mest
inga stora ändringar i landet Lagom Är Bäst

skottsäker väst är mitt vallöfte
till politiker som skiter i vad vi tycker
"byt regering", skriker moderåttorna
"lägg en sats på er själva", det är erat motto va?
skicka tillbaka Bildt till Bosnien för att leta landminor
jag såg den där vampyren suga på dambindor

oavsett parti, samma skit, styrande elit
eh yo, dom gick på en nit
Loop Troop regerar från tunnelbanan till gardsgårn
jag sköt Palme, nu är jag ute efter Persson

Jag sköt Palme...

Pst/Q:
Direkt demokrati genom ballistik slår allt i politik
jag trodde att ni visste att ni miste eran statsminister
för dom briste i säkerhet, ha!, som ni säkert vet
och för mitt ID hos IB, bland IRA, PFLP, NOOP och PST
det är det att jag vill förverkliga min dröm
att rämna systemet endast genom att hämnas, som Tingström
så glöm inte en kula i ryggraden och bensplitter i slipsen
blodet på britsen medan länsman ber om tipsen
och vittnen förknippar mig med snuten
Olof är skjuten och Lisbeth var på vippen

visst fan sköt jag Palme, med en Smith & Wesson .357
det är känt nu, men det är slangt nu på mitten av soptippen
så mot vilken bakgrundsfakta kan min blankröst skändas?
inget har förändrats och bara för att trösta mig en smula
sprider jag ränker och tänker hädanefter rösta med en kula

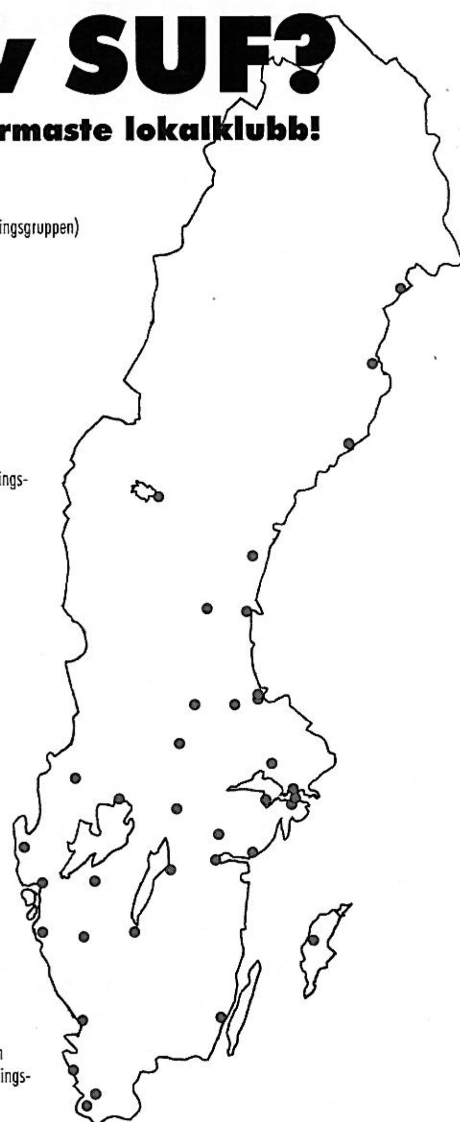
Jag sköt Palme...

DIREKT AKTION

1998 TOG HIPHOPBANDET LOOP TROOP PÅ SIG ANSVARET FÖR MORDET PÅ STATSMINISTER OLOF PALME. INGEN AV BANDMEDLEMMARNA HAR TIDIGARE FIGURERAT I POLISENS FÖRUNDERSÖKNING. HIPHOP-SPÅRET ÄR FORTFARANDE EJ UNDER UTREDNING.

Intresserad av SUF?

Kontakta Samordningsgruppen eller din närmaste lokalklubb!

SUF:s Samordningsgrupp
Box 633, 801 27 Gävle Tel: 026-65 34 23
suf.sog@swipnet.se http://www.suf.cc

SUF:s Internationella Kommitté
ik_suf@hotmail.com
(Kontaktas annars via SUF-Malmö)

SUF:s Propagandakommitté
suf_propkom@hotmail.com
(Kontaktas annars via SUF-Lund)

SUF-Arvika
c/o Arvika LS, Kyrkogatan 40A, 671 31 Arvika
Tel: 0570-103 07
sufarvika@usa.net
http://www.come.to/suf-arvika

SUF-Borås
c/o Borås LS, Salängsgatan 25, 504 56 Borås

SUF-Botkyrka/Skärholmen
Box 6507, 113 83 Stockholm
suf_botkyrka@mailcity.com

SUF-Falun
c/o Falu-Korsnäs LS, Trotzgatan 32-34D
791 71 Falun Tel: 023-26 354
fusk@motkraft.net http://www.motkraft.net/fusk

SUF-Gotland
c/o Gotlands LS, Signalgatan 13D, 621 47 Visby
Tel: 0498-21 31 83
suf_gotland@swipnet.se

SUF-Gävle
Box 633, 801 27 Gävle
Tel: 0740-18 39 71
suf_gavle@hotmail.com
http://www.redrival.com/suf_gavle

SUF-Göteborg
Box 7267, 402 35 Göteborg
Tel: 031-711 23 04.
suf_gbg@hotmail.com

SUF-Halmstad
c/o Hålet, Box 399, 301 09 Halmstad.
suf_hstd@hotmail.com
http://www.geocities.com/capitolhill/5208/index.htm

SUF-Helsingborg
suf_hbg@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Hudiksvall
suf_hudiksvall@hotmail.com
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

SUF-Jönköping
c/o Jönköpings LS, Box 190, 551 13 Jönköping
Tel: 036-12 62 36

SUF-Kalmar
Box 229, 391 22 Kalmar
ka-suf@usa.net
http://www.come.to/ka-suf

SUF-Karlstad
c/o Karlstads LS
Brogatan 14
654 60 Karlstad
Tel: 054-21 64 90
suf_karlstad@hotmail.com
http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/3135/frame.html

SUF-Katrineholm
suf.k-holm@antisocial.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)
http://surf.to/sufkholm

SUF-Ljusdal
c/o Ljusdals LS, Box 176
827 00 Ljusdal
http://www.geocities.com/capitolhill/lobby/5204

SUF-Ludvika
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

SUF-Luleå
Bergsgatan 2, 972 42 Luleå
suf_lule@hotmail.com http://welcome.to/suf-lule

SUF-Lund
Box 951, 220 09 Lund
suf_lund@hotmail.com
http://www.motkraft.net/suf_lund

SUF-Malmö
Box 7508, 200 42 Malmö
Tel: 040-12 61 78
suf_malmoe@hushmail.com

SUF-Motala
suf_motala@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Norra Bohuslän
suf_nb@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Norrköping
c/o Norrköpings LS,
Box 1009, 600 40 Norrköping
Tel: 011-13 18 55
suf_nrkpg@flashmail.com
http://go.to/suf-norrkoping

SUF-Nyköping
suf_nykoping@flashmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)
http://come.to/suf_nykoping

SUF-Sandviken
c/o Sandvikens LS
Box 246
811 23 Sandviken
tel: 026-25 90 09

SUF-Skaraborg
suf_skbg@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Skellefteå
Box 32
931 21 Skellefteå
suf_skelleftea@hotmail.com
http://come.to/suf-skelleftea

SUF-Stockholm
c/o Stockholms LS
Bergsundsgatan 10 nb,
117 37 Stockholm
Tel: 08-658 62 69
suf_sthlm@hotmail.com
http://www.geocities.com/CapitilHill/4811

SUF-Strängnäs
Box 139, 645 22 Strängnäs
suf-strangnas@hushmail.com
http://www.motkraft.net/suf-strangnas

SUF-Sundsvall
suf_sundsvall@antisocial.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Sätra
suf_satra@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Täby
suf_taby@hushmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)
http://come.to/suf_taby

SUF-Uddevalla
suf_uddevalla@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Umeå
c/o Umeå LS, Fabriksgatan 1.
903 31 Umeå.
Tel: 090-77 21 00.

SUF-Uppsala
c/o Uppsala LS
Sysslomansgatan 13,
753 11 Uppsala
Tel: 018-69 46 89
suf-uppsala@telerymd.com
http://www.motkraft.net/suf-uppsala

SUF-Örebro
c/o Örebro LS
Engelbrektsgatan 35
702 13 Örebro
tel:019-10 60 65

SUF-Östersund
suf_osd@yeayea.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

Prenumerera på Direkt Aktion

6 nummer kostar endast 80 kr

Det går också att beställa gamla nummer för 15kr styck, inkl. porto. Eller beställ billiga D.A. paket:
Nr 1-10 100kr
Nr 11-19 100 kr

Sätt in pengarna på Pg: 64 99 67-7

Jag vill

- ☐ prenumerera 6 nr för 80 kr.
- ☐ stödprenumerera 6 nr 150 kr.
  prenumerationen ska börja med nummer .....
- ☐ beställa följande gamla nr ....
  för 15 kr styck, inklusive porto.
- ☐ ha information om SUF

NAMN ____________________.

c/o ____________________.

GATA ____________________.

ADRESS ____________________.

TELEFON ____________________.

PLATS FÖR PORTO

DIREKT AKTION
BOX 6507
113 83 STOCKHOLM

Ändringar av klubbadresser skickas till sufadresser@hotmail.com